

Estudi encarregat a

Rebeca Pardo

Òrgan d'autoregulació de la professió periodística a Catalunya que vetlla pel compliment del Codi Deontològic

Més informació: cic@periodistes.cat

cic.periodistes.cat / Tel. 608.68.40.04

Com informar sobre el suïcidi?

Estat de la qüestió i recomanacions deontològiques per a periodistes.

En una societat cada vegada més conscient de la rellevància de la salut mental, els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental en la difusió responsable i informativa sobre el suïcidi. Les recomanacions sobre com informar sobre aquest tema han evolucionat significativament en els últims anys, fent que sigui pertinent i necessari actualitzar el seu abordatge en codis deontològics i guies per a professionals. L'objectiu continua sent la prevenció, així com la reducció de l'estigma associat i la promoció d'una comunicació ètica que tracti el suïcidi com una qüestió de salut pública. Aquest estudi analitza les principals guies sobre aquest tema elaborades per institucions nacionals i internacionals, com l'Organització Mundial de la Salut, la Fundació Española para la Prevención del Suicidio, la IASP, Obertament, Mindframe, Samaritans i la AFSP, així com els codis deontològics recollits a la base de dades de Press Councils. La recerca identifica les principals preocupacions en les cobertures periodístiques actuals sobre el suïcidi i recull les recomanacions amb més consens internacional per guiar els professionals de la informació en la cobertura d'aquest tema sensible.

061
/Salut
Respon
gencat

DESEMBRE 2024

Amb el suport de

Índex

Índex de figures	3	5.4. Obertament	25
Índex de taules	4	5.5. Alianza Española contra la Depresión i European Alliance Against Depression (EAAD): Guía para periodistas - Cobertura mediática del suicidio	27
Agraïments	5	5.6. Mindframe, de Everymind Austràlia	29
1. Introducció	6	5.7. Samaritans	30
2. Metodologia	8	5.8. American Foundation for Suicide Prevention (AFSP)	32
3. Context actual	12	5.9. Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide, VV.AA., publicat per Reporting on Suicide	33
3.1. Internacional	12	5.10. Consensos, divergències i recopilació de recomanacions freqüents	36
3.2. Espanya	13	6. La presència del suïcidí en els Codis Deontològics de Press Councils	40
3.3. Catalunya	14	6.1. Dades generals	40
3.4. On trobar dades fiables sobre el suïcidí	15	6.2. Journalists' Code of Practice, Xipre	47
4. Del silenci a la informació responsable	16	6.3. Code of ethics in providing information to the public of Lithuania	49
4.1. Efecte Werther	16	6.4. <i>The Editors' Code of Practice</i> , The Independent Press Standards Organisation-IPSO, Regne Unit	49
4.2. Celebrity-suicide effect	17	7. Les xarxes socials: un tema pendent	52
4.3. Efecte papageno	18	8. Conclusions	55
4.4. Mites y realitat	18	Referències	57
4.5. Males praxis	20		
4.6. Prevenció	21		
5. Guies i materials per als mitjans de comunicació	22		
5.1. Organització Mundial de la Salut (OMS)	22		
5.2. International Association for Suicide Prevention (IASP)	23		
5.3. Fundación Española para la Prevención del Suicidio	24		

Índex de figures

Figura 1. Extracte de l'Informe anual, en aquest cas de l'any 2002, de l'Observatorio del Suicidio en España de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, 2023:8)	13
Figura 2. Dades de suïcidi a Catalunya. Captura de pantalla del web de l'Idescat (2023)	14
Figura 3. Captura de pantalla de l'estadística de suïcidis per sexe a Catalunya entre 2005 i 2022, extreta de la pàgina de l'Idescat. La font de les dades és l'INE, tal com consta al peu del gràfic.	15
Figura 4. Guia ràpida en la versió en anglès que comparteix l'OMS (2023).	23
Figura 5. Pàgina 2 de la guia breu amb una pàgina de recomanacions d'informació sobre suïcidi per a mitjans de comunicació de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, s.f.)	24
Figura 6. Diapositiva que recull les guies publicades per Obertament en els últims anys (Roger Arrufat, 2024).	25
Figura 7. Captura de pantalla d'un gràfic de la web de Mindframe en el qual s'enumeren les diferents àrees clau d'acció que han identificat i a les quals proveeixen de lideratge i suport en la cobertura del suïcidi, la salut mental, l'alcohol i les drogues.	29
Figura 8. Pàgina amb els 10 top tips for reporting suicide de Samaritans (2020).	31
Figura 9. Pautas de la AFSP (s.f.) per a reportar sobre el suïcidi.	32
Figura 10. Les dues pàgines del document Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide, compartit en Internet per Reporting on Suicide (2024.).	34
Figura 11. Les dues pàgines de Recomanacions per a informar sobre tirotejos massius de SAVE (2024) i www.reportingonmassshootings.org	36
Figura 12. Social Media: Quick reference guide for communicating safely about suicide (Mindframe, s.f.)	54

Índex de taules

Taula 1. Institucions que han publicat les guies i recomanacions per a mitjans consultades.	9
Taula 2. Llistat de codis deontològics revisats.	9
Taula 3. Mites i realitats. Taula unificada i adaptada de les dues publicades per Obertament, apartat II de la seva guia (s.f.a:25-26).	19
Taula 4. Males praxis. Taula adaptada de la publicada per Obertament, apartat II de la seva guia (s.f.a: 25)	20
Taula 5. Recomanacions de la guia ràpida de l'OMS traduïdes al català (2023).. . . .	23
Taula 6. Taula traduïda i elaborada a partir de la Guia breve de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, s.f.)	24
Taula 7. Notícies d'última hora: 4 consells bàsics en tractar el suïcidi als mitjans de la guia d'Obertament (s.f.a: 24). Taula d'elaboració pròpia a partir del text d'Obertament.	26
Taula 8. Reportatges: idees clau abans de començar de la guia de Obertament (s.f.a: 24). Taula d'elaboració pròpia a partir del text d'Obertament.	26
Taula 9. Consells i recomanacions de l'apartat 6 sobre les imatges per a il·lustrar continguts sobre salut mental de la guia de Obertament (s.f.a:14-15). Taula d'elaboració pròpia a partir del text d'Obertament.. . . .	27
Taula 10. Taula elaborada a partir de les propostes de com informar i com no fer-ho de l'EAAD-Best Guia para periodistas. Cobertura mediàtica del suïcidio (Alianza Española contra la Depresión, 2022: 4-6)	28
Taula 11. 10 millors consells per informar sobre el suïcidi (Samaritans, 2020). Elaboració pròpia a partir de 10 top tips for reporting suicide (Samaritans, 2020)	31
Taula 12. Pautes per a reportar sobre el suïcidi. Elaboració pròpia basada en Pautas para reportar sobre el suicidio (AFSP, s.f.)	33
Taula 13. Taula basada en la informació traduïda del document Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide. Elaboració pròpia a partir de la publicació de Reporting on Suicide (2024: 1).	35
Taula 14. Llista de comprovació (Reporting on suicide, 2024: 2)	35
Taula 15. Recopilació de recomanacions basades en les guies, decàlegs i recomanacions recollides en els diferents apartats de l'epígraf 5. Elaboració pròpia.	38
Taula 16. Codis deontològics recollits en el repositori de la pàgina web de Press Councils (2025), organitzats per països amb esment a si recullen o no el tema del suïcidi. Elaboració pròpia.	40
Taula 17. Què diuen sobre el suïcidi els codis deontològics que l'esmenten? Elaboració pròpia a partir de les dades recaptades en la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS.EU, 2025).	43

Agraïments

Al Consell de la Informació per l'encàrrec d'aquest informe.

A Begoña Muñoz, secretària tècnica de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya, per la seva generositat a l'hora de compartir informació durant tot el procés d'elaboració, incloent-hi documents de treball seus amb resums i uns primers extractes sobre el tema del suïcidi en els codis deontològics europeus.

A totes les persones que comparteixen la seva experiència en el marc de les iniciatives de cons-

cienciació sobre el suïcidi, als professionals de la prevenció en aquest àmbit i a totes les institucions, associacions i organismes que investiguen i comparteixen generosament la seva informació i experiència sobre aquest tema.

Finalment, agrair el suport de la Generalitat de Catalunya a aquesta iniciativa del CIC i el suport del projecte I+D+i *Representaciones contemporáneas del duelo y el dolor: visibilización, agencia y transformación social a través de la imagen*, PID2022-137176OA-I00, finançat per MICIU/AEI/10.13039/501100011033/ i FEDER, per a poder ampliar el seu impacte i difusió.

El Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya (2016), pel compliment del qual vetlla el Consell de la Informació de Catalunya —del qual aquesta investigadora és consellera—, va ser proclamat l'1 de novembre de 1992 en el II Congrés de la professió periodística a Catalunya, i recull el tema del suïcidi en dos dels seus criteris. D'una banda, en el criteri nou, on s'indica el següent:

9. Respectar el dret a la privacitat. Les persones han de ser tractades amb respecte i dignitat, particularment les més vulnerables. Cal evitar les intromissions innecessàries i les especulacions gratuïtes sobre els seus sentiments i circumstàncies. Danyar de forma injustificada la dignitat dels individus de paraula o amb imatges, fins i tot més enllà de la seva mort, contravé l'ètica periodística.

Els casos de suïcidi només es difondran quan tinguin rellevància personal o siguin de manifest interès públic, tenint en compte, a més, el risc d'un efecte mimètic. (Col·legi de Periodistes de Catalunya, 2016: 6)

D'altra banda, també es menciona en el criteri onze:

11. Protegir els drets dels menors. Cal evitar difondre la identitat dels menors quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi i casos de segrestos o desaparicions), testimonis o inculpats en causes criminals. Aquesta consideració és especialment pertinent en assumptes d'especial transcendència social, com ara delictes sexuals, suïcidis, problemes referents a

adopcions o fills de pares empresonats. A més, s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones pròximes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.

Com a norma general, els menors no han de ser entrevistats ni fotografiats o filmats sense el consentiment explícit dels seus pares, tutors, mestres o educadors. Tampoc no és lícit al·legar la rellevància pública de familiars o persones pròximes per justificar la intromissió en la seva vida privada o l'explotació de la seva imatge. (Col·legi de Periodistes de Catalunya, 2016: 7)

Conscients dels canvis que s'han produït en les recomanacions sobre com tractar el suïcidi als mitjans des que es va publicar aquest codi deontològic, s'encarrega aquest informe per valorar quin és l'estat de la qüestió actualment, tant en els codis deontològics de l'entorn com en les guies professionals per informar sobre el suïcidi.

És important tenir en compte que, en informar sobre el suïcidi, estem abordant temes de salut mental que també estan molt estigmatitzats en la societat. Tant el Consell de la Informació de Catalunya com el Col·legi de Periodistes de Catalunya són conscients de la rellevància i la necessitat d'abordar aquest tema. Per aquest motiu, no només s'ha encarregat el present informe, sinó que s'han dut a terme altres iniciatives prèvies, com ara les jornades celebrades el 18 de novembre de 2022 a la Facultat de Comunicació de la Universitat Ramon Llull (URL), amb motiu de la quarta sessió del cicle *Els reptes ètics del Periodisme*. En aquella ocasió, sota el títol *Periodisme en defensa de la dignitat de les per-*

sones, es van reunir com a ponents les periodistes Carla Turró, Sara Muñoz i Marta Arrufat, i el psicòleg Roger Ballescà, que van debatre com s'ha d'informar sobre els temes referents a la salut mental i si cal revisar la prevenció que el periodisme havia mantingut a l'hora de parlar del suïcidi per evitar un efecte mimètic (Consell de la Informació de Catalunya, 2022a, 2022b).

En general, podríem resumir el debat dient que hi va haver acord en el fet que cal tenir cura de no estigmatitzar ni les malalties mentals ni les persones que les pateixen. També hi va haver coincidència en el fet que cal parlar del suïcidi com un fet social i com la causa principal de mort en adolescents. El psicòleg Roger Ballescà va remarcar que el suïcidi no es pot silenciar i que s'ha de parlar de suïcidi, però no de suïcidis. Va explicar les particularitats de les malalties mentals qualificant-les d'intangibles, perquè no hi ha cap òrgan afectat, de visibletzables únicament a través de la relació amb els altres, i d'estigmatitzadores (fins i tot més que les malalties infeccioses). Va assenyalar que provoquen en les persones que les viuen una sensació de vergonya, culpa i sentiments invalidants. Per aquests motius, va aconsellar als periodistes que siguin rigorosos en la informació sobre aquests temes, que posin una cura especial a l'hora de redactar els titulars i de mostrar imatges, que només es donin les dades rellevants per als fets noticiables i que no s'assignin

comportaments patològics a grups o col·lectius a causa de la salut mental.

Aquest és el context en el qual sorgeix la sol·licitud d'aquest informe i, a continuació, s'ha intentat analitzar quin és l'estat de la qüestió pel que fa a la informació sobre el suïcidi. Per fer-ho, s'ha començat a l'apartat dos amb una explicació de la metodologia utilitzada, seguida d'una breu contextualització geogràfica a l'epígraf tres, per continuar amb una panoràmica dels efectes, mites, males pràctiques i possibilitats de prevenció a l'apartat quatre.

A l'apartat cinc s'han analitzat diverses guies, recomanacions i publicacions d'institucions i organismes especialitzats que han abordat específicament el paper dels mitjans de comunicació en relació amb el suïcidi, per tal de proposar, a les conclusions, un recull de recomanacions sobre què s'ha de fer i què no s'ha de fer a l'hora d'informar sobre aquest tema.

Finalment, s'han revisat els 55 codis ètics inclosos a la base de dades de la pàgina web de *Press Councils* (PRESSCOUNCILS.EU, 2025), fent cerques internes amb la paraula «suïcidi», per identificar aquells codis en els quals està present i, en cas afirmatiu, analitzar en quins contextos es tracta, l'extensió o detall amb què s'aborda, les principals preocupacions que s'hi reflecteixen i la manera com es fa.

En l'elaboració d'aquest informe s'ha emprat una metodologia mixta, principalment composta per metodologies qualitatives amb la presència d'algunes dades numèriques obtingudes amb metodologies quantitatives.

En primer lloc, s'ha dut a terme una revisió bibliogràfica i documental que partia d'alguns materials que ja es coneixien per la condició de consellera del CIC i d'Investigadora en temes de cultura visual i comunicació en àmbits vinculats amb la malaltia, la mort i el dol. Aquesta primera revisió es va veure molt reforçada pels materials i anàlisis compartits generosament per Begoña Muñoz, secretària tècnica del Consell de la Informació de Catalunya. La seva informació va facilitar l'inici de la investigació, la localització dels codis deontològics rellevants i la identificació de l'entitat Obertament.

A continuació, es va dur a terme una formació especialitzada per a professionals de la comunicació al Col·legi de Periodistes de Catalunya el 09/09/2024, sobre el suïcidi als mitjans de comunicació, impartida per Ariadna Rogero Arrufat (2024), d'Obertament. Aquesta entitat es defineix com l'aliança catalana que lluita contra l'estigma en salut mental i s'ha convertit en un referent important a Catalunya per abordar temes de salut mental als mitjans. Imparteix formacions i comparteix materials com la seva *Guia d'estil per a Mitjans de comunicació: Recomanacions per a la creació de contingut ÈTIC I RESPONSABLE sobre SALUT MENTAL* (Obertament, s.f.a), d'on s'han extret algunes taules i informacions que es referencien al llarg d'aquest document. La formació rebuda —esmentada en diversos apartats de l'informe— va ser una font

important d'informació i, a través de la pàgina web d'Obertament, s'ha tingut accés a més dades i materials que comparteixen en obert per als mitjans de comunicació (Obertament, s.f.b), fruit de les seves pròpies experiències i investigacions.

S'ha consultat informació sobre el suïcidi en general, però, atès l'objectiu d'aquest informe, s'ha prestat especial atenció a les guies elaborades per diferents institucions i organismes amb consells sobre com abordar el suïcidi als mitjans i, d'altra banda, als 55 codis ètics recollits a la base de dades de la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS. EU, 2025).

Pel que fa a les guies, s'han analitzat a l'apartat 5 aquelles que s'han vist esmentades freqüentment o que han estat elaborades per institucions de referència, tant nacionals com internacionals (Taula I).

La pàgina web de l'Organització Mundial de la Salut (OMS, 2024) ha estat especialment rellevant per a aquest informe, amb tot el material que comparteix sobre el tractament del suïcidi als mitjans. També s'han consultat altres documents i recomanacions per a mitjans de comunicació relacionades amb les que apareixen en aquesta taula: com els materials compartits per *L'Observatorio del Suicidio* (FSME, 2023) de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio, i altres materials que entitats especialitzades comparteixen en accés obert, com ara les guies (no especialitzades en mitjans de comunicació) d'entitats com *l'Asociación de Investigación, Prevención e Intervención del Suicidio y Familiares y Allegados en Duelo por Suicidio* (RedAIPIS-FAeDS, 2024). Alguns d'aquests materials no

Taula 1. Institucions que han publicat les guies i recomanacions per a mitjans consultades.

5.1.	Organització Mundial de la Salut
5.2.	International Association for Suicide Prevention (IASP)
5.3.	Fundación Española para la Prevención del Suicidio.
5.4.	Obertament.
5.5.	Alianza Española contra la Depresión i European Alliance Against Depression (EAAD)
5.6.	Mindframe, de Everymind Australia
5.7.	Samaritans
5.8.	American Foundation for Suicide Prevention (AFSP)
5.9.	Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide, VVAA publicat per Reporting on Suicide

es citen en aquest informe perquè no són específics per a mitjans de comunicació i s'ha considerat que no aportaven informació nova. Existeixen més guies, però quan es va assolir la saturació de dades, es va considerar que la mostra analitzada era suficient.

Pel que fa als codis ètics, s'han revisat tots els que es troben a la base de dades de la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS.EU, 2025), fent cerques internes amb la paraula «suïcidi». A la pàgina web s'indica que són 55 codis de 45 països, però segons les dades extretes en la investigació, el resultat és una taula de 49 països i 55 codis (Taula 2). Es recull i analitza la informació a l'apartat 6.

Per facilitar l'anàlisi i la valoració de les dades i resultats d'aquest informe, s'han convertit en taules part de les dades recopilades per facilitar comparatives i possibilitar una metodologia de treball mixta, amb predominança de la metodologia qualitativa, però amb algunes xifres que permeten abordar el tema també des de la perspectiva quantitativa.

Taula 2. Llistat de codis deontològics revisats.

Num.	País ¹	Codi i enllaç en línia	Codi núm.
1	Albània	Code of Ethics for Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/01_al/	1
2	Armènia	Code of ethics of armenian media and journalists https://www.presscouncils.eu/codes/02_am/	2
3	Austràlia	Statement of General Principles https://www.presscouncils.eu/codes/04_au/	3
4	Àustria	Guiding Principles for Journalistic Activities (Code of Ethics for the Austrian Press) https://www.presscouncils.eu/codes/03_at/	4
5	Azerbaidjan	Code of professional ethics for journalists of Azerbaijan https://www.presscouncils.eu/codes/05_az/	5
6	Bèlgica	Code of practice (Flanders) https://www.presscouncils.eu/codes/07_be/	6
		CDJ's Code of Journalistic Ethics (French-speaking) https://www.presscouncils.eu/codes/08_be/	7
7	Bòsnia-Herzegovina	Press and Online Media Code of Bosnia and Herzegovina https://www.presscouncils.eu/codes/06_ba/	8
8	Bulgària	Code of Ethics of the Bulgarian Media https://www.presscouncils.eu/codes/09_bg/	9
9	Canadà	Quebec Press Council Guide of Journalistic Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/10_ca/	10
10	Croàcia	Croatian journalists' code of honor https://www.presscouncils.eu/codes/25_hr/	11
11	Xipre	Journalists' Code of Practice https://www.presscouncils.eu/codes/12_cy/	12
12	Dinamarca	The Press Ethical Rules https://www.presscouncils.eu/codes/14_dk/	13
13	Estònia	Code of Ethics for the Estonian Press https://www.presscouncils.eu/codes/15_ee/	14

¹ Se ha respetado el orden en el que aparecen en la página web de Press Councils, alfabético en inglés, pero no en el idioma del resto de las traducciones.

Taula 2. Llistat de codis deontològics revisats.(Conti-nuació..)

Num.	País	Código y enlace online	Código Num.
14	Finlàndia	Guidelines for Journalists and an Annex https://www.presscouncils.eu/codes/19_fi/	15
15	França	IFJ Global Charter of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/20_fr/	16
		Declaration of the Rights and Duties of Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/22_fr/	17
		Journalists' professional Code of Ethics (SNJ) https://www.presscouncils.eu/codes/21_fr/	18
16	Geòrgia	The Charter of Journalistic Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/23_ge/	19
17	Alemanya	German Press Code https://www.presscouncils.eu/codes/13_de/	20
18	Grècia	Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/24_gr/	21
19	Hongria	Self-regulatory ethical guidelines https://www.presscouncils.eu/codes/26_hu/	22
20	Islàndia	Icelandic Press Council Rules of Ethics in Journalism https://www.presscouncils.eu/codes/29_is/	23
21	Irlanda	Journalists' Code of Practice https://www.presscouncils.eu/codes/27_ie/	24
22	Israel	Rules of Professional Ethics of Journalism https://www.presscouncils.eu/codes/28_il/	25
23	Itàlia	Charter of Duties of Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/30_it/	26
24	Kosovo	Press Code for Kosovo https://www.presscouncils.eu/codes/54_xk/	27
25	Letònia	Latvian Union of Journalists Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/34_lv/	28
26	Lituània	Code of ethics in providing information to the public of Lithuania https://www.presscouncils.eu/codes/32_lt/	29

Taula 2. Llistat de codis deontològics revisats.(Conti-nuació..)

Num.	País	Código y enlace online	Código Num.
27	Luxemburgo	Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/33_lu/	30
28	Macedònia	Code of the ethics of journalists of Macedonia https://www.presscouncils.eu/codes/37_mk/	31
29	Moldàvia	Moldovan Journalist's Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/35_md/	32
30	Mongòlia	Mongolian Media Ethics Principles https://www.presscouncils.eu/codes/38_mn/	33
31	Montenegro	Codex of Montenegrin Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/36_me/	34
32	Països Baixos	Guidelines of the Netherlands Press Council https://www.presscouncils.eu/codes/39_nl/	35
33	Nova Zelanda	Statement of Principles https://www.presscouncils.eu/codes/41_nz/	36
34	Noruega	Code of Ethics of the Norwegian Press https://www.presscouncils.eu/codes/40_no/	37
35	Polònia	Code of Ethics of the Association of Polish Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/42_pl/	38
36	Portugal	Union of Journalists' Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/43_pt/	39
37	Romania	Code of Professional Conduct https://www.presscouncils.eu/codes/44_ro/	40
38	Rússia	Standard of Media Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/45_ru/	41
39	Sèrbia	Serbian journalists' code of ethics https://www.presscouncils.eu/codes/49_sr/	42
40	Eslovàquia	The journalist's code of ethics https://www.presscouncils.eu/codes/48_sk/	43
41	Eslovènia	Code of ethics for journalists of Slovenia https://www.presscouncils.eu/codes/47_si/	44

**Taula 2. Llistat de codis deontològics revisats. (Conti-
nuació..)**

Num.	País	Código y enlace online	Código Num.
42	Sud-àfrica	The Press Code of Ethics and Conduct for South African Print and Online Media https://www.presscouncils.eu/codes/55_za/	45
43	Espanya	Ethics of journalism (Andalousia) https://www.presscouncils.eu/codes/16_es/	46
		Declaration of Principles of Professional Journalists (Catalunia) https://www.presscouncils.eu/codes/17_es/	47
		Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/18_es/	48
44	Sri Lanka	Code of Professional Practice (Code of Ethics) of The Editors' Guild of Sri Lanka. https://www.presscouncils.eu/codes/31_lk/	49
45	Suècia	Code of Ethics for Press, Radio and Television in Sweden https://www.presscouncils.eu/codes/46_se/	50
46	Suïssa	Declaration of Duties and Rights of Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/11_ch/	51
47	Turquia	Professional Principles Of The Press https://www.presscouncils.eu/codes/50_tr/	52
48	Ucraïna	Ethics Code of Ukrainian Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/51_ua/	53
49	Regne Unit	Editors' Code of Practice (IPSO) https://www.presscouncils.eu/codes/52_uk/	54
		The Impress Standards Code https://www.presscouncils.eu/codes/53_uk/	55

A partir de la informació recopilada i de l'anàlisi realitzat de les dades, també s'ha elaborat un altre informe breu, que es lliura com a fitxer independent al Consell de la Informació, amb recomanacions que podrien ser útils per revisar els criteris 9 i 11, així com per valorar la necessitat d'un futur annex sobre el tema del suïcidi en el codi deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya, pel qual vetlla el CIC.

Finalment, no s'ha consultat amb experts o professionals de l'àmbit de la prevenció del suïcidi per a aquest informe, atès que s'han seguit les seves guies i publicacions, i s'ha entès que en una futura revisió del tractament d'aquest tema en el codi es comptaria amb ells.

També s'han consultat alguns articles acadèmics rellevants sobre les qüestions tractades, però aquest informe ja és molt extens, l'encàrrec no és de caràcter acadèmic sinó més aviat professional, i s'ha optat per no incloure les lectures que no estaven directament relacionades amb el focus principal de l'informe.

Amb l'objectiu d'ampliar la divulgació d'aquest informe, s'han realitzat versions en espanyol, català i anglès. Per a les traduccions, s'ha experimentat amb eines de IA (Perplexity, Xat GPT i DeepL) i s'han consultat termes en les pàgines de la RAE, Softcatalà i Linguee. Totes les versions han estat sotmeses a revisions finals per parlants nadius per a garantir la seva qualitat i precisió.

Atès que les investigacions i guies de l'Organització Mundial de la Salut són les que semblen estar marcant el camí a seguir, es comença pel context internacional per després analitzar l'espanyol i finalitzar amb el català.

3.1. Internacional

L'Organització Mundial de la Salut (OMS, 2024) és la referència constant en tots els documents i guies consultats per a l'elaboració d'aquest informe. Per tant, aquesta organització i els seus documents són un referent internacional imprescindible per abordar aquest tema.

De fet, seria l'OMS la responsable del canvi de tendència en la informació sobre el suïcidi. Segons consta en nombrosos articles i documents consultats, l'any 2000 l'Organització Mundial de la Salut va elaborar un document titulat *Prevención del suicidio. Un instrumento para profesionales de los medios de comunicación*², que sembla haver marcat un punt d'inflexió important en aquest tema.

A grans trets, a l'inici del segle XXI l'OMS va canviar la seva recomanació de no informar per la d'informar per tal de contribuir a la prevenció, però oferint unes pautes o recomanacions que va actualitzant, com veurem en els epígrafs posteriors. En l'elaboració d'aquest informe, aquesta és la pauta que s'observa en totes

les guies i documents publicats al segle XXI sobre com informar sobre el suïcidi que han estat consultats.

En aquesta línia, Ariadna Rogero Arrufat (2024) explica que fa pocs anys que està canviant la tendència en les recomanacions sobre com comunicar el suïcidi en els mitjans. Hi ha cert consens que segueix les indicacions de l'OMS de què parlar de suïcidi és prevenir-ho i parar l'estigmatització però que no es pot parlar d'aquest tema de qualsevol manera.

L'OMS explica que el suïcidi és un greu problema de salut pública i que s'ha d'abordar com a tal perquè hi ha intervencions que es poden dur a terme per prevenir-lo. Ara bé, perquè aquestes iniciatives siguin eficaces, cal aplicar-les a través d'una estratègia multisectorial i integral. En un article publicat el 29 d'agost de 2024, s'aportaven les dades següents:

Cada año, 726.000 personas se quitan la vida y muchas más lo intentan. Todos los casos son tragedias para las familias, su entorno y todo el país, y dejan efectos duraderos para los allegados. Los suicidios pueden ocurrir a cualquier edad y fueron la tercera causa más frecuente de muerte en las personas de 15 a 29 años a nivel mundial en 2021.

Este fenómeno no ocurre solo en los países de ingresos altos, sino que afecta a todas las regiones del mundo. De hecho, el 73% de los suicidios en 2021 ocurrió en países de ingresos bajos o medianos. (OMS, 2024)

² El document s'ha buscat, però no s'ha trobat publicat de manera oficial. En les versions que es troben referenciades per les fonts consultades, el document apareix en pàgines que no pertanyen a l'OMS i que parlen d'un document no publicat oficialment com, per exemple:

- <https://www.minsalud.gov.co/sites/rid/Lists/BibliotecaDigital/RIDE/INEC/INTOR/prevencion-suicidio-medios-comunicacion.pdf>

- <https://es.slideshare.net/slideshow/oms-prevencion-del-suicidio-un-instrumento-para-profesionales-de-los-medios-de-comunicacion/10189133>

Les causes, segons també indica l'OMS (2024), són múltiples perquè «inclouen factors socials, culturals, biològics, psicològics i ambientals presents al llarg de la vida». Aquesta organització adverteix de la connexió que hi ha entre els trastorns mentals i el suïcidi als països d'ingressos alts, tot i que remarca que el principal factor de risc és un intent de suïcidi previ.

Tanmateix, molts casos es produeixen de manera impulsiva en contextos de crisi en què les persones no se senten capaces d'afrontar situacions o factors altament estressants. Viure situacions de guerra, desastres naturals, abusos o pèrdua d'éssers estimats, indica l'OMS (2024), també són factors que poden induir a conductes suïcides. En aquesta línia, els grups vulnerables, discriminats i estigmatitzats també presenten taxes elevades de suïcidi. Concretament, l'OMS (2024) identifica «els

refugiats i migrants, els pobles indígenes, el col·lectiu LGTBI i les persones recluses». Sobre aquest punt, en el curs d'Ariadna Rogero Arrufat (2024), d'Obertament, i en algun dels articles consultats (Thoma, Salk, Choukas-Bradley, Goldstein, Levine i Marshal, 2019), es fa referència als alts percentatges d'ideació i intents de suïcidi en el col·lectiu trans tant a Europa com als Estats Units.

3.2. Espanya

L'Observatorio del Suicidio en España de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio, en el seu informe anual, es fa ressò de les estadístiques de l'INE de 2022 (Figura 1), que assenyalen el suïcidi com la principal causa de mort per causa externa a Espanya (FSME, 2023:8).

Figura 1. Extracte de l'Informe anual, en aquest cas de l'any 2002, de l'Observatorio del Suicidio en España de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, 2023:8)

Aquestes són algunes dades extretes de la seva pàgina web (FSME, 2023):

- Es van registrar 130 suïcidis més que en les dades provisionals. Això va augmentar a un 5,6% les morts per aquesta causa respecte a 2021.
- Es tracta de la major xifra de suïcidis registrada a Espanya i va ser el tercer any consecutiu a superar-se.
- També es van registrar les majors taxes de suïcidi de la història, tant si es parla de totals, amb 8,85 morts per 100.000 habitants, com si s'analitza per sexes, 13,34 en homes i 4,52 en dones.
- En 2021 preocupava l'alt nombre de suïcidis infantils amb 22 nens i nenes menors de 15 anys que es van llevar la vida, enfront dels 13 de 2022. En 2022 va ser l'augment del suïcidi adolescent, de 15 a 19 anys, la qual cosa va cridar l'atenció, especialment en homes. Mentre en 2021 va haver-hi 53 suïcidis (28 nois i 25 noies), en 2022 van ser 75 (44 nois i 21 noies).
- És també preocupant l'augment de suïcidis entre les dones més joves d'entre 15 i 29 anys: 79 en 2021 i 117 en 2022.
- Si bé en les dades provisionals que s'havien ofert les morts per caigudes accidentals van superar a les produïdes pels suïcidis, les dades definitives van tornar a situar-los com la principal causa de mort externa a Espanya. (FSME, 2023).

Destaca finalment aquest observatori, com moltes de les publicacions consultades, que Es-

panya continua sense tenir un pla o estratègia específica estatal per a la prevenció del suïcidi i que són necessaris més recursos per a difondre informació veraç, científica, que contribueixi a reduir l'estigma.

3.3. Catalunya

A Catalunya sí que existeix un pla, el *Pla de Prevenció del Suïcidi a Catalunya 2021-2025 PLAPRESC* (Pla Director de Salut Mental i Addiccions, 2021), que aborda aquesta qüestió com un problema de salut pública i té tres objectius:

- Avaluar i consolidar les rutes assistencials de la depressió a Catalunya.
- Emfatitzar la detecció, l'avaluació i la intervenció precoç en casos de risc de suïcidi.
- Recalcar les polítiques preventives de salut mental i addiccions en tots els grups d'edat.

En quant a la situació a Catalunya, les dades de l'Idescat (2023), que extreu la seva informació de l'INE, indiquen que a Catalunya hi va haver 614 morts per suïcidi el 2022, mentre que a Espanya es van produir 4.227. Per regions, Barcelona va tenir la xifra més alta amb 435 morts, Girona en va haver 79, Lleida 29 i Tarragona 71 (Figura 2).

Pel que fa a la quantitat de morts per suïcidi, les dades de l'INE mostren un descens de les defuncions

Suïcidis. Per sexe. Províncies 2022							
	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona	Catalunya	Espanya	% Cat./Esp.
Total	435	79	29	71	614	4.227	14,5
Homes	305	61	21	53	440	3.126	14,1
Dones	130	18	8	18	174	1.101	15,8

Font: INE. Estadística de defuncions segons la causa de mort.
Nota: Defuncions assignades al suïcidi (autolesió intencionada, codis X60-X84 de la CIM-10).

Figura 2. Dades de suïcidi a Catalunya. Captura de pantalla del web de l'Idescat (2023)

el 2024, però des del 2017 el nombre de morts per suïcidi ha crescut cada any (Figura 3).

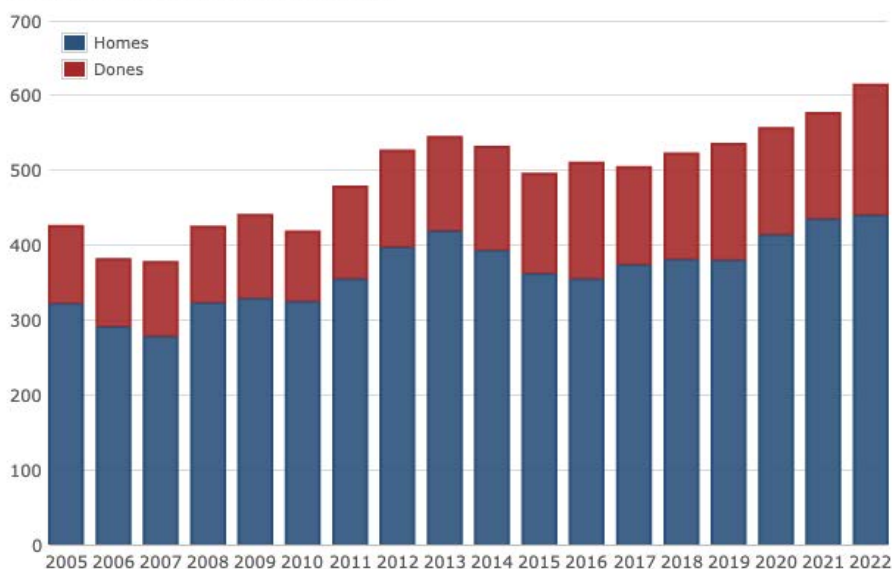
Pel que fa al sexe de les persones que van morir per suïcidi a Catalunya entre 2005 i 2022, les dades indiquen un nombre molt més gran d'homes que de dones, com es veu clarament en el gràfic de la Figura 3. No obstant això, no és necessàriament igual en altres contextos. Tanmateix, en el curs d'Ariadna Rogero Arrufat (2024), d'Obertament, es va assenyalar que als Estats Units la taxa de temptatives de suïcidi entre dones adultes és 1,2 vegades superior a la dels homes adults.

3.4. On trobar dades fiables sobre el suïcidi

Al llarg d'aquest informe es posa l'èmfasi en la importància d'informar amb dades veraces i sense sensacionalisme. Per aquest motiu, per facilitar-ne la identificació, a continuació es recullen les pàgines web on es poden trobar dades fiables sobre el suïcidi, recomanades per Ariadna Rogero Arrufat (2024), d'Obertament:

- **Organització Mundial de la Salut (OMS).** Les últimes dades publicades l'any 2022 són del 2021 i s'actualitzen cada 5 anys: <https://www.who.int/data/gho/data/themes/mental-health/suicide-rates>.
- **Oficina estadística de la Comissió Europea (Eurostat).** Les últimes dades publicades l'any 2024 són del 2023 i s'actualitzen cada juny: <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tps00202/default/table?lang=en>
- **Instituto Nacional de Estadística (INE).** Les últimes dades publicades són les del primer semestre de 2024: https://www.ine.es/dyngs/INEbase/operacion.htm?c=Estadistica_C&cid=1254736176780&menu=resutados&idp=1254735573175#!tabs-1254736194710
- **Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat).** Les últimes dades van ser publicades l'any 2023 i són del 2022: <https://www.idescat.cat/indicadors/?id=aec&n=15594>
- **Projecte Codi Risc Suïcidi (CRS).** A més de les dades de suïcidi, a Catalunya es registren les temptatives des del 2014 i hi ha una pàgina dedicada a millorar el coneixement de la conducta suïcida a Catalunya: <https://www.codirisc.org/>.

Suïcidis. Per sexe. Catalunya. 2005–2022

Font: INE. Estadística de defuncions segons la causa de mort.

Figura 3. Captura de pantalla de l'estadística de suïcidis per sexe a Catalunya entre 2005 i 2022, extreta de la pàgina de l'Idescat. La font de les dades és l'INE, tal com consta al peu del gràfic.

Ens trobem en un moment interessant de canvi de paradigma pel que fa a la informació sobre el suïcidi. En el passat, la recomanació general era no informar sobre aquests temes als mitjans de comunicació per evitar un possible efecte crida, contagi o imitació. Però tot això ha canviat gràcies a les investigacions que han anat analitzant les diferències entre els diferents tipus de cobertures mediàtiques del suïcidi i els seus efectes (Phillips, 1974; Till, Arendt, Scherr, i Niederkrotenthaler, 2018). Actualment se sap que cert tipus de cobertura mediàtica pot ajudar en la prevenció i fins i tot tenir un efecte positiu. Tal com explica la Guia de l'Aliança Europea contra la Depressió (EAAD, 2022):

Las investigaciones demuestran que la cobertura de los medios de comunicación sobre el suicidio puede aumentar la probabilidad de que se produzcan posteriores imitaciones (suicidios por imitación). Esto se conoce como el efecto Werther. Es probable que la cobertura de los medios de comunicación que se centre en alguien que busca ayuda y supera una crisis de suicidio pueda tener un efecto positivo en las personas con riesgo de suicidio (efecto Papageno). (EAAD, 2022)

A continuació, s'expliquen alguns efectes, mites, males pràctiques i en què consisteix la prevenció.

4.1. Efecte Werther

S'anomena «efecte Werther» a un fenomen que implica l'augment de conductes suïcides per imita-

ció o contagi arran d'una mort per suïcidi que ha adquirit una gran rellevància social, generalment per la publicació de notícies sobre suïcidis de persones famoses, però també pot ser per un personatge de ficció o un conegut (EAAD, 2022).

El terme va ser encunyat per David Phillips (1974) després d'analitzar l'efecte de les notícies sobre suïcidis de famosos publicades a la portada del New York Times. Phillips va comparar les estadístiques de suïcidi abans i després de la cobertura mediàtica d'aquests suïcidis i va contrastar les xifres amb els mateixos períodes d'anys anteriors i posteriors. Va descobrir que, després de 26 de les 33 notícies de famosos, hi va haver un augment significatiu del nombre de morts per suïcidi (Phillips, 1974: 342). També indica que en set dels casos, les morts van disminuir. La quantitat de suïcidis augmentava quan hi havia informacions de seguiment, més publicitat o repercussió pública, per exemple, perquè apareixia més dies a la portada (Phillips, 1974: 343).

El terme «efecte Werther» prové de la novel·la *Els sofriments del jove Werther* (també traduïda com *Les desventures del jove Werther*) de Johann Wolfgang von Goethe (2024), publicada originalment el 1774, en què el protagonista se suïcida a causa d'un amor no correspost. Després de la publicació, es va produir una onada de suïcidis de joves europeus que imitaven el protagonista fins i tot en el mètode. Això va fer que el llibre es prohibís en diversos països.

Al segle XXI, hi ha estudis sobre l'impacte d'alguns suïcidis en la ficció audiovisual, com ara en la sèrie *13 Reasons Why* de Netflix (2017-2020). En aquest cas, les dades indiquen que pot haver-hi hagut un

efecte positiu en la reducció de l'estigma entorn del suïcidi, però que també va suposar un increment de suïcidis per imitació perquè no es van seguir les recomanacions de l'OMS en mostrar-lo amb detall. Posteriorment, Netflix va suprimir l'escena explícita del suïcidi.

El cas de suïcidis de famosos també mereix atenció especial amb dades com les d'aquests dos casos rellevants:

- Després del suïcidi de Marilyn Monroe el 1962, que va tenir una gran cobertura mediàtica, s'estima que hi va haver un augment de 303 suïcidis als Estats Units i 60 a Anglaterra i Gal·les (EAAD, 2022).
- El més recent ha estat el suïcidi de Robin Williams l'any 2014, que s'ha associat amb 1.841 casos de suïcidis als Estats Units (Fink, Santaella-Tenorio i Keyes, 2018: 1), tot i que els investigadors aclareixen que hi ha limitacions importants en la interpretació de les dades.

4.2. Celebrity-suicide effect

Precisament, l'efecte generat per la mort per suïcidi de Robin Williams s'ha convertit en un important cas d'estudi atès que en la seva cobertura els mitjans estatunidencs no van seguir les recomanacions de l'OMS sobre com informar sobre un suïcidi i l'impacte en la població va ser molt rellevant. S'han publicat més de 150 estudis sobre aquest cas arreu del món (EAAD, 2022) i ha donat lloc al terme «celebrity-suicide effect» (Fink, Santaella-Tenorio i Keyes, 2018).

Amb aquest terme es faria referència al fenomen que es produeix quan el suïcidi d'una celebritat o una persona famosa té una àmplia cobertura en mitjans i es produeix a continuació un augment de

suïcidis. Aquest increment pot donar-se entre persones que comparteixin amb el difunt trets com l'edat o el gènere, i que utilitzin mètodes similars per suïcidar-se. Com explica l'article amb què es va fondre l'estudi:

En investigar els suïcidis posteriors a la mort de Robin Williams, un estimat actor i comediant, l'11 d'agost de 2014, vam utilitzar una anàlisi de sèries temporals per estimar el nombre esperat de suïcidis durant els mesos posteriors a la mort de Williams. Les dades de recompte de suïcidis mensuals als EUA (1999-2015) es van obtenir de *Centers for Disease Control and Prevention Wide-ranging Online Data for Epidemiologic Research* (CDC WONDER). Els suïcidis esperats es van calcular utilitzant un model de mitjanes mòbils integrades autoregressives estacionals³ per tenir en compte tant els patrons estacionals com l'autoregressió. Els models de sèries temporals van indicar que esperàvem 16.849 suïcidis d'agost a desembre de 2014; tanmateix, vam observar 18.690 suïcidis en aquest període, cosa que suggereix un excés de 1.841 casos (un augment del 9,85%). Tot i que es van observar suïcidis excessius en tots els grups de gènere i edat, els homes i les persones de 30 a 44 anys van tenir el major augment en els casos de suïcidi extra. Aquest estudi documenta associacions entre la mort de Robin Williams i les morts per suïcidi en la població a partir de llavors. (Traducció pròpia de Fink, Santaella-Tenorio i Keyes, 2018: 1).

La novetat en aquesta proposta, enfront de l'efecte Werther, és que utilitza un model d'anàlisi de sèries temporals (SARIMA) per intentar fer estimacions del nombre de suïcidis que es podrien haver esperat en els mesos que van seguir a la mort de l'actor de forma més precisa i ajustada a tendències i variacions estacionals i compara aquests amb els que es van donar en el cas de Williams.

3 En l'original en anglès: «seasonal autoregressive integrated moving averages model»

Els autors d'aquest estudi (Fink, Santaella-Tenorio i Keyes, 2018: 9) comparen el que va succeir després de la mort de Williams amb el cas d'un altre suïcidi d'un artista molt conegut: Kurt Cobain. Expliquen que hi ha evidència substancial que suggereix que els principals mitjans de comunicació dels Estats Units van tendir a desviar-se de les pautes establertes per informar sobre el suïcidi després de la mort de Williams i que, tanmateix, el 1994, amb la mort per suïcidi de Kurt Cobain, cantant principal de la popular banda de rock Nirvana, les coses van ser diferents.

Els investigadors afirmen que la mort de Cobain va tenir un impacte mínim en les taxes de suïcidi a l'àrea de Seattle dels Estats Units, i que l'evidència disponible indica que la cobertura restrictiva dels detalls de la mort, així com els missatges consistents sobre la prevenció del suïcidi al llarg de la cobertura, poden haver jugat un paper fonamental en la prevenció de suïcidis posteriors. També reconeixen que només van comptabilitzar els suïcidis abans i després de la mort de Cobain a l'àrea de Seattle i que és possible que les tendències de suïcidi a Seattle fossin diferents de les tendències nacionals. També aborden el tema de l'aparició de les xarxes socials com a nou factor de risc: ho abordarem a l'apartat 7.

L'article de revisió sistemàtica i anàlisi publicat per Niederkröth et al. (2020) explica les aportacions del seu estudi d'aquesta manera:

La informació sobre morts de celebritats per suïcidi sembla augmentar el nombre de suïcidis entre un 8 i un 18% en els següents 1 o 2 mesos, i la informació sobre el mètode de suïcidi va ser associada amb un augment del 18 al 44% en el risc de suïcidi amb el mateix mètode.

La informació general sobre el suïcidi no sembla estar associada amb el suïcidi encara que no es poden descartar associacions per a alguns tipus d'informació.

Aquest estudi proporciona l'evidència més clara fins ara que informar sobre el suïcidi, especialment els suïcidis de celebritats, està associat amb augments en el suïcidi en la població general. (Traducció pròpia de Niederkröth et al., 2020: 7).

Per tant, es podria concloure que la notificació de morts de celebritats per suïcidi sembla haver tingut un impacte significatiu en el total de suïcidis en la població general. L'impacte sembla haver estat major quan s'empria el mateix mètode utilitzat per la celebritat. Tanmateix, la notificació general de suïcidis no sembla estar associada amb un augment de suïcidis, tot i que encara no hi ha evidències concloents. La millor intervenció disponible és una cobertura informativa responsable.

4.3. Efecte papageno

L'efecte Papageno fa referència a l'impacte positiu i de prevenció que poden tenir els mitjans en el tema del suïcidi. El nom prové del personatge Papageno, de l'òpera *La flauta màgica*, de Mozart, en la qual el personatge es planteja el suïcidi però és dissuadit per altres personatges que li mostren alternatives i motius per viure.

Aquest efecte es basa en el potencial que poden tenir els mitjans per promoure la salut mental quan es presenten històries de persones que han superat crisis suïcides, quan s'ofereixen recursos d'ajuda i prevenció, avalats per professionals, i quan s'aborda el tema de forma responsable.

4.4. Mites y realitat

La Guia d'estil per a Mitjans de comunicació: Recomanacions per a la creació de contingut ètic

i responsable sobre salut mental d'Obertament (s.f.a), dedica diverses pàgines al suïcidi i les auto-lesions. En ella s'explica que els mites del suïcidi estan estretament relacionats amb els de salut mental i tenen una forta influència en l'imaginari col·lectiu que pot determinar com reaccionem quan ens trobem davant d'un cas.

S'ha de tenir en compte que els experts indiquen que el comportament de l'entorn és determinant en el que succeeix amb una persona amb «ideació su-

ïcida» i que l'explicació és multifactorial, que és una fallàcia pensar que hi ha una única causa.

Segons indica Obertament a l'apartat 11 de la seva guia (s.f.a: 25), poder parlar obertament del que succeeix s'ha demostrat que és el major remei per combatre la por i l'estigma, així com el primer pas per demanar ajuda. A la guia s'aporten dues taules que recullen de manera molt breu i útil els mites i la realitat en parlar del suïcidi. S'han unificat en una taula que es recull a continuació (Taula 3).

Taula 3. Mites i realitats. Taula unificada i adaptada de les dues publicades per Obertament, apartat 11 de la seva guia (s.f.a:25-26)

Mite	Realitat
La majoria de suïcidis passen sense avis previ.	· Moltes persones donen pistes verbals o no verbals abans d'intentar-ho. · Qualsevol intent de suïcidi s'ha de prendre seriosament. · Abans d'una temptativa pot ser que la persona hagi cercat ajut psicològic.
Les persones que s'intenten suïcidar són egoïstes o dèbils.	· Les persones que s'intenten suïcidar poden estar passant per una depressió, o tenir alts nivells d'ansietat, por o culpa. Sentir-se desesperades, que no hi ha sortida/solució o que la seva vida ha perdut el sentit. · El que es necessita és ser ajudat, no jutjat.
Les persones que parlen de treure's la vida només volen cridar l'atenció.	· Qualsevol menció o intent de suïcidi ha de ser pres seriosament.
Parlar de suïcidi amb algú pot augmentar la probabilitat que intenti llevar-se la vida.	· Parlar amb algú quan hi ha la idea de posar fi a la pròpia vida pot ser positiu si es fa en un entorn en què es pugui fer amb calma i es dona el temps per parlar en condicions perquè la persona es pugui expressar amb tranquil·litat. També és bo tenir informació de quines passes seguir després de la conversa.
Notícies detallant el mètode de suïcidi poden comportar un augment de morts amb el mateix mètode i de suïcidis totals en general.	· En el cas que calgui esmentar el mètode, sempre és millor anar al que és més genèric. · Com per exemple parlar de mort per asfíxia en comptes de penjament.
Mètodes nous: notícies que detallen una nova manera poden comportar contagi i que es copii.	· Evitar detalls sobre un nou mètode que cridi l'atenció. Tant com en la manera de dur-lo a terme com en com trobar-ne més informació.
Detallar el lloc on s'ha esdevingut una mort per suïcidi pot portar a l'efecte contagi i augmentar l'ús del mateix escenari per a persones de risc.	· Si cal parlar del lloc on ha tingut lloc una mort per suïcidi és recomanable parlar-ne de forma general. Per exemple, «un parc proper» en comptes de dir el nom del parc.
Les imatges que mostren una persona que es treu la vida poden comportar contagi, tant per l'ús de l'escenari com pel mètode.	· Evitar el morbo o sensacionalisme. · Les fotos o vídeos mostrant el mètode o el lloc d'un suïcidi poden conduir persones que estan plantejar-se llevar-se la vida que se suïcidin fent servir aquest mètode.

4.5. Males praxis

La guia d'Obertament (s.f.a: 12) aporta també alguns exemples de males praxis que poden ajudar a comprendre millor els errors en la comunicació. Es reproduïx a continuació una taula adaptada de la que es troba en l'apartat II de la guia d' Obertament (s.f.a: 25), incloent també els valuosos exemples que aporta sobre les alternatives de tractament (Taula 4)

Al curs d'Ariadna Rogero Arrufat (2024) s'indicaven també algunes preguntes que haurien d'evitar-se en les entrevistes per no caure en el sensacionalisme. Per exemple: no es pregunta sobre la causa, el mètode o els detalls del suïcidi. L'objectiu és sortir de l'estigmatització, la soledat i la culpa, posant el focus en buscar solucions i en la responsabilitat col·lectiva. Rogero Arrufat suggeria preguntar, per exemple, si va poder sol·licitar ajuda o si podia parlar amb algú del seu entorn.

En diversos documents es posa com a exemple de mala praxi la romantització dels suïcidis de famosos, a vegades presents en el periodisme cultural: la seva idealització i presentació com si fos un gest heroic o una sortida als problemes.

També es comenta amb freqüència com a mala praxi l'ús d'imatges del lloc, del mètode de suïcidi o que mostren desesperació i fomenten els estereotips que estigmatitzen la salut mental. Si s'il·lustra amb imatges, aquestes haurien de ser elements no estigmatitzants, ni morboses o sensacionalistes, que mostrin suport, ajuda i companyia. També es habitual fer referència als titulars que esmenten el mètode o que generen alarma amb paraules com «epidèmia de suïcidis», morbositat o sensacionalisme.

Tampoc és correcte fer referència al suïcidi com a «fallit» o relacionar-lo amb un crim o un pecat amb l'expressió «cometre» suïcidi. També és inadequat utilitzar el terme suïcidi en metàfores i expressions com «suïcidi polític».

No s'hauria de fer referència a persones que tenen experiències prèvies de suïcidi com a «suïcides», de la mateixa manera que no podem definir les persones pels seus problemes de salut mental amb termes com «esquizofrènic». El correcte és separar la persona del que succeeix o de la malaltia: persona amb un problema de salut mental, persona que va sobreviure a un suïcidi o que va intentar suïcidar-se.

Taula 4. Males praxis. Taula adaptada de la publicada per Obertament, apartat II de la seva guia (s.f.a: 25)

Males praxis	Exemple / Alternativa
Representar el suïcidi com a un desig: «Suïcidi fallit» «El suïcidi fallit més espectacular de la història».	«Va sobreviure a un intent de suïcidi».
Relacionar-lo amb crim o pecat: «Va cometre suïcidi».	«Es va llevar la vida. Va morir per suïcidi».
Sensacionalisme: «Epidèmia de suïcidis».	«Augment de suïcidis».
Tractar-ho amb glamur: «Artistes suïcides».	Quan es parla de suïcidi cal evitar frivoltzar.
Ús inadequat o metafòric de la paraula: «Suïcidi polític».	Evitar incloure el tema del suïcidi en altres contextos / col·loquialismes.

4.6. Prevenció

Tots els informes, guies i experts consultats semblen coincidir en què és possible prevenir els suïcidis per mitjà d'intervencions socials, grupals i individuals. Per aconseguir-ho, és important que els mitjans de comunicació prenguin consciència dels errors i encerts en informar sobre aquest tema i que, quan hagin de fer-ho, ho facin de forma conscient i ètica.

L'*Organización Panamericana de la Salud*-OPS (2021) té una guia titulada *Vivir la vida* de 147 pàgines amb una sèrie de recomanacions i estratègies per abordar el suïcidi. En aquesta guia, la sensibilització i promoció tenen espai com a activitats cru-

cials per a la solució de problemes de salut pública sovint desatesos com la prevenció del suïcidi.

Com enumera la pròpia OPS, les intervencions clau i eficaces basades en l'evidència per a la prevenció del suïcidi són (*Organización Panamericana de la Salud*, 2023: 131):

- Limitar l'accés als mitjans (instruments i formes) de suïcidi.
- Interactuar amb els mitjans de comunicació per informar de manera responsable sobre el suïcidi.
- Fomentar en els joves les habilitats socioemocionals per a la vida.
- Identificació primerenca i suport a totes les persones afectades pel suïcidi i l'autolesió.

Diferents organitzacions, alienes als mitjans de comunicació i dedicades a la salut en general, a la salut mental o a la prevenció del suïcidi, han publicat informes i guies amb consells per als mitjans de comunicació sobre com abordar aquests temes.

El paper dels mitjans en la prevenció del suïcidi és clau com adverteix l'última frase de les 5 estratègies contra el suïcidi en l'informe del FSME (2023:17): «Parlar adequadament sobre el suïcidi com a problema de salut pública en els mitjans de comunicació ajuda a prevenir-ho».

Recollim a continuació algunes de les organitzacions amb iniciatives més rellevants sobre el tractament del suïcidi en els mitjans.

5.1. Organització Mundial de la Salut (OMS)

L'OMS no només dona rellevància als mitjans de comunicació fent-los protagonistes d'una de les quatre intervencions que destaca en la prevenció del suïcidi, sinó que també ha publicat diversos recursos tant per a periodistes (OMS, 2025, 2023, s.f.; Organización Panamericana de la Salud, 2023) com per a cineastes i persones que treballen en el teatre, el cinema i la televisió (OMS, 2019). A més de proporcionar informació per garantir que la representació del suïcidi sigui precisa i apropiada, també existeix l'objectiu de maximitzar l'impacte positiu que poden tenir les representacions del suïcidi i, alhora, minimitzar qualsevol possible efecte negatiu, especialment en les persones vulnerables.

Com succeeix amb les notícies dels mitjans de comunicació, les representacions del suïcidi a la televisió, el cinema o internet poden tenir efectes d'imitació. A més, si les representacions del suïcidi no reflecteixen amb precisió la realitat, poden contribuir a malentesos entre l'opinió pública sobre la seva naturalesa, alimentar mites i dificultar la prevenció eficaç. Tanmateix, les representacions que se centren en superar les crisis suïcides poden reduir el risc de suïcidi entre els espectadors. A més, la promoció d'aquests programes o representacions ofereix l'oportunitat de destacar la importància de cercar ajuda i de tenir cura d'un mateix i dels altres, així com de difondre missatges d'esperança (OMS, 2019).

En el cas concret del recurs que l'OMS ha elaborat per a periodistes, publicat en espanyol per l'*Organización Panamericana de la Salud* (2023), es tracta de la quarta versió de *Prevención del suicidio: un recurso para profesionales de los medios de comunicación*, resultat de la col·laboració entre l'OMS i l'Associació Internacional per a la Prevenció del Suïcidi (IASP), a la qual dedicarem un breu epígraf tot seguit. Concretament, és l'actualització de 2023 i destaca:

Els professionals dels mitjans han estat fonamentals per donar forma a les narratives culturals que milloren la salut de les poblacions d'arreu del món. (...) La difusió adequada d'informació, la provisió de recursos i la sensibilització són elements essencials per a l'èxit de la prevenció del suïcidi. La informació responsable sobre el suïcidi també és un component crític en la prevenció del suïcidi. Cal tenir en compte di-

verses qüestions culturals, locals/regionals, relacionades amb l'edat i el gènere en els esforços destinats a prevenir el suïcidi. (Organización Panamericana de la Salud, 2023)

L'OMS també va publicar una guia de referència ràpida (OMS, 2023), que en una sola pàgina enumera què s'hauria o no de fer a l'hora d'informar sobre el suïcidi (Figura 4). Es recullen a continuació, en una taula, les recomanacions d'aquest document que es tradueix de l'original en anglès (Taula 5).

5.2. International Association for Suicide Prevention (IASP)

Aquesta associació internacional ha col·laborat amb l'OMS i s'ha recollit el recurs en l'apartat anterior. En la seva pàgina web hi ha també altres continguts interessants sobre la prevenció del suïcidi (IASP, 2022).

Figura 4. Guia ràpida en la versió en anglès que comparteix l'OMS (2023).

Taula 5. Recomanacions de la guia ràpida de l'OMS traduïdes al català (2023).	
SÍ	Reconèixer que els professionals dels mitjans de comunicació poden veure's afectats en cobrir històries sobre el suïcidi.
	Tenir precaució en entrevistar familiars o amics en dol o persones amb experiència de suïcidi.
	Informar sobre com afrontar els factors estressants de la vida i/o els pensaments suïcides i sobre la importància de buscar ajuda.
	Proporcionar informació precisa sobre on i com buscar ajuda per als pensaments i les crisis suïcides.
	Educar el públic sobre els fets relacionats amb el suïcidi i la prevenció del suïcidi basats en informació precisa.
	Tenir especial cura en informar sobre suïcidis de famosos.
NO	No descriure el mètode utilitzat .
	No donar noms ni detalls sobre el lloc dels fets.
	No simplificar en excés el motiu d'un suïcidi o reduir-lo a un únic factor.
	No donar detalls de les notes de suïcidi.
	No utilitzar un llenguatge sensacionalista en els titulars.
	No utilitzar fotografies , vídeos, enregistraments d'àudio ni enllaços a xarxes socials.
	No utilitzar llenguatge/contingut que sensacionalitzi , normalitzi o glorifiqui el suïcidi, o que el presenti com una solució viable als problemes.
	No situar els continguts relacionats amb el suïcidi com la notícia principal i no repetir indegudament aquest tipus de notícies.

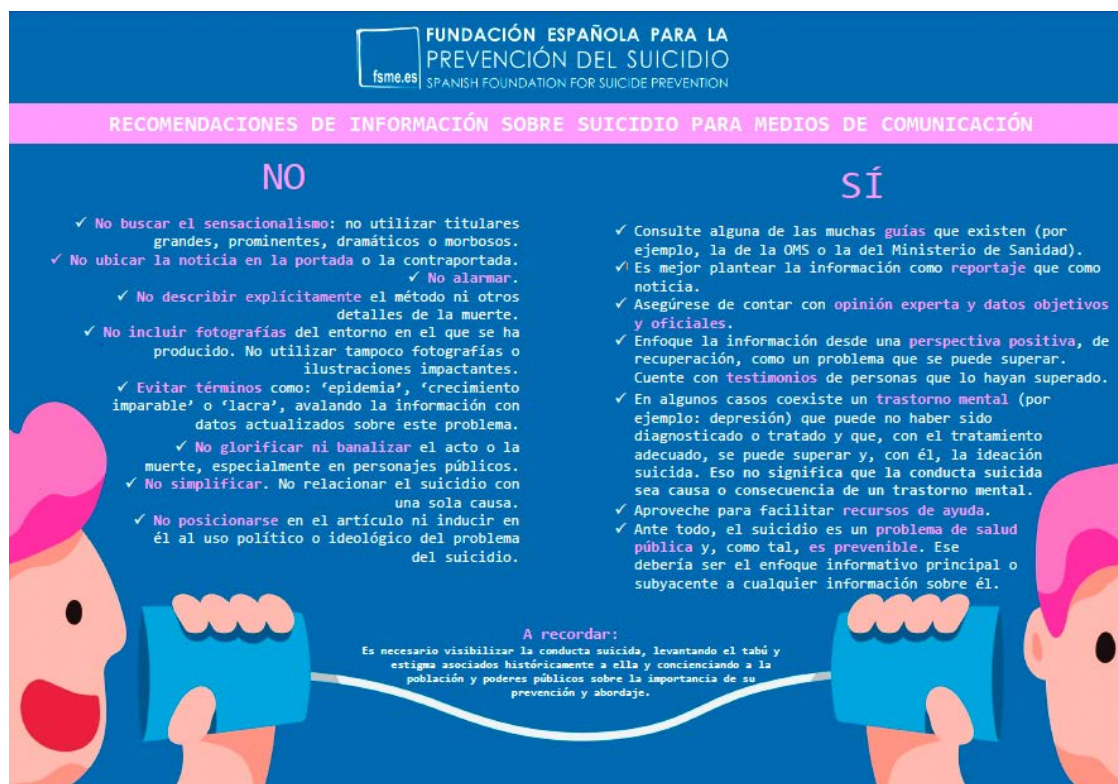

Figura 5. Pàgina 2 de la guia breu amb una pàgina de recomanacions d'informació sobre suïcidi per a mitjans de comunicació de la Fundació Española para la Prevención del Suicidio (FSME, s.f.)

5.3. Fundació Española para la Prevención del Suicidio

La Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, s.f.) ofereix una guia breu amb una pàgina de recomanacions d'informació sobre suïcidi per a mitjans de comunicació (Figura 5).

Aquestes recomanacions tenen una estructura molt similar a l'anterior de l'OMS i també es passen a una taula a continuació (Taula 6).

Taula 6. Taula traduïda i elaborada a partir de la Guia breve de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, s.f.)

SÍ	Consulteu alguna de les moltes guies que existeixen (per exemple, la de l'OMS o la del Ministeri de Sanitat).
	És millor plantejar la informació com a reportatge que no pas com a notícia.
	Assegureu-vos de comptar amb l'opinió d'experts i amb dades objectives i oficials.
	Enfoqueu la informació des d'una perspectiva positiva , de recuperació, com un problema que es pot superar. Incloeu testimonis de persones que l'hagin superat.
	En alguns casos, hi coexisteix un trastorn mental (per exemple, depressió) que pot no haver estat diagnosticat o tractat i que, amb el tractament adequat, es pot superar i, amb ell, la ideació suïcida. Això no vol dir que la conducta suïcida sigui causa o conseqüència d'un trastorn mental.
	Aproveu per facilitar recursos d'ajuda .
	Sobretot, el suïcidi és un problema de salut pública i, com a tal, és prevenible . Aquest hauria de ser l'enfocament informatiu principal o subjacent a qualsevol informació sobre el tema.

Taula 6. Taula traduïda i elaborada a partir de la Guia breve de la Fundación Española para la Prevención del Suicidio (FSME, s.f.) (Continuació...)

NO	No cerqueu el sensacionalisme: no utilitzeu titulars grans, prominents, dramàtics o morboso.
	No situeu la notícia a la portada o a la contraportada.
	No alarmeu.
	No descriviu explícitament el mètode ni altres detalls de la mort.
	No inclogueu fotografies de l'entorn on s'ha produït. Tampoc no feu servir fotografies o il·lustracions colpidores.
	Eviteu termes com «epidèmia», «creixement imparable» o «xacra», i acompanyeu la informació de dades actualitzades sobre aquest problema.
	No glorifiqueu ni banalitzeu l'acte o la mort, especialment en personatges públics.
	No simplifiqueu. No relacioneu el suïcidi amb una sola causa.
A recordar	No us posicioneu a l'article ni induïu a un ús polític o ideològic del problema del suïcidi.
	Cal visibilitzar la conducta suïcida, trencant el tabú i l'estigma que s'hi han associat històricament, i conscienciar la població i els poders públics sobre la importància de la seva prevenció i abordatge.

5.4. Obertament

Obertament ha publicat i compartit en la seva pàgina web diverses guies i informes rellevants, que es recullen en una diapositiva mostrada per Ariadna Rogero Arrufat (2024) en el curs que va impartir en el Col·legi de Periodistes de Catalunya (Figura 6).

En aquell curs, Rogero Arrufat (2024) assenyala-va tres objectius extrets del programa Mindframe,

d'Evermind Australia (2024), per afavorir una representació responsable i ben contrastada del suïcidi i de les persones que passen per problemes de salut mental:

- Reduir el suïcidi per contagi.
- Reduir l'estigma associat al suïcidi i a la salut mental.
- Promoure que les persones afectades demanin ajuda.

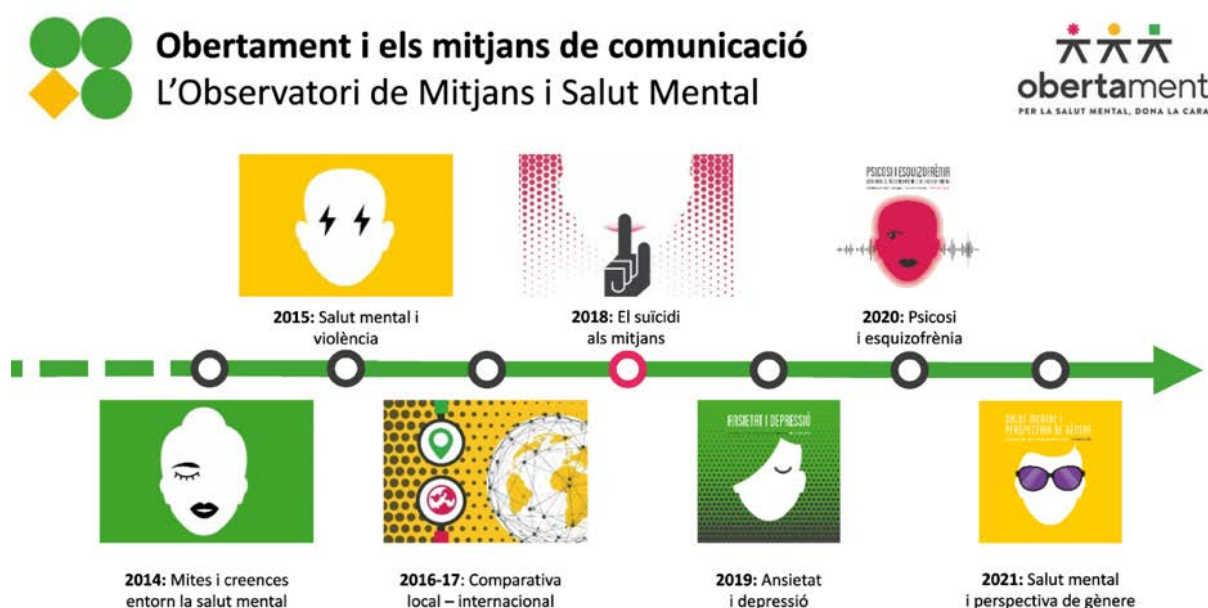

Figura 6. Diapositiva que recull les guies publicades per Obertament en els últims anys (Rogero Arrufat, 2024).

La guia d'Obertament sobre salut mental (s.f.a: 24) aporta, en el seu apartat II, quatre consells bàsics per tractar el suïcidi en notícies d'última hora que poden ajudar a tenir en compte els mínims imprescindibles per a una informació ètica del suïcidi i que es traslladen a la Taula 7.

Aquesta guia (Obertament, s.f.a: 24), també en l'apartat II, aporta una sèrie d'idees clau a tenir en compte abans d'elaborar un reportatge que es recullen en forma de taula (Taula 8).

Finalment, aquesta guia dedica un apartat complet a les imatges, que reconeix que són extremadament importants a l'hora d'explicar una història i tenir un gran impacte. Les seves recomanacions per a il·lustrar una informació relacionada, en general, amb salut mental són imatges que no caiguin en estereotips o que perpetuin i reproduïxin l'estigma. A continuació es traslladen a una taula les recomanacions sobre les imatges (Taula 9).

Taula 7. Notícies d'última hora: 4 consells bàsics en tractar el suïcidi als mitjans de la guia d'Obertament (s.f.a: 24). Taula d'elaboració pròpia a partir del text d'Obertament

Mètode	Evitar detallar la manera en què la persona va intentar o es va llevar la vida. Pot generar efecte crida.
Detalls	Oferir informació molt concreta sobre el lloc o la vida privada de les persones es considera contraproductiu perquè hi ha risc d'imitació.
Imatges	Cal prioritzar imatges de recerca d'ajuda i telèfons d'informació. Evitar imatges que puguin generar contagi (mètode i detalls concrets).
Referents	Sempre que sigui possible, cal compensar la tragèdia complementant la notícia amb el testimoni d'una persona recuperada que transmet el missatge que del patiment se'n pot sortir i que cal demanar ajuda.

Taula 8. Reportatges: idees clau abans de començar de la guia de Obertament (s.f.a: 24). Taula d'elaboració pròpia a partir del text d'Obertament.

Informació clara i vistosa	Cal incloure sempre informació clara i visible, aportant recursos i serveis on es pot demanar ajuda.
Falsos Mites	Els falsos mites sobre aquest tema endarrerixen la cerca d'ajuda. Per això és important tenir molt present quines són aquestes creences errònies i tenir una cura especial de no reproduir-les.
Eliminar el Tabú	Per eliminar el tabú del suïcidi, cal també desmuntar l'estigma de la salut mental.
Incloure testimonis	Les persones que tenen experiència pròpia amb el suïcidi són un exemple que la recuperació és possible i aporten una perspectiva única que pot esdevenir un referent positiu. Incloure les seves veus ajuda a compensar els riscos: · Una història en primera persona és útil per reduir la culpa, conèixer com impacta en el dia a dia de les persones i quina mena de suport necessiten. · Els testimonis contribueixen a disminuir l'estigma, mitigar la por i reduir els prejudicis.

Taula 9. Consells i recomanacions de l'apartat 6 sobre les imatges per a il·lustrar continguts sobre salut mental de la guia de Obertament (s.f.a:14-15). Taula d'elaboració pròpia a partir del text d'Obertament.

Consells sobre imatges	- La gran majoria de les persones amb problemes de salut mental no estan hospitalitzades. La manera més acurada i realista de mostrar la vida que porten és en espais públics i privats que els protagonistes freqüentin normalment. - La forma més apropiada d'il·lustrar la salut mental és evocant un imaginari en positiu que reforci la idea de benestar, comunicació i recuperació. Alguns exemples: Demanda d'ajuda professional o grups d'ajuda mútua, gestos físics de suport entre iguals, escenes d'escolta activa, situacions quotidianes on apareguin persones de l'entorn proper, escenes en què es duen a terme activitats creatives, socials o saludables. - En el procés d'edició cal evitar imatges i àudios inapropiats que transmetin aïllament social, desesperació, marginació, histerisme, obscuritat, por, perillositat, compassió o rebuig i que poden perpetuar estereotips negatius. - Evitar imatges explícites de pastilles, sales psiquiàtriques o camises de força que ens remetien a un imaginari carregat de significants estigmatitzadors. L'ús de clixés amb material d'arxiu de pel·lícules com <i>Psicosi</i>, <i>Algú va volar sobre el niu del cucut</i>, <i>Joker</i> o <i>Split</i> per mostrar els problemes de salut mental és inexacte i pot contribuir a reproduir estereotips antiquats.
Cal evitar imatges negatives	- Les imatges enfosquides, de persones tristes, enfadades, desesperades, enroscades, en túnels, amb la roba estripada i els cabells despentinats, maquillatge corregut, imatges de persones aguantant-se el cap amb les mans. - Imatges recurrents relacionades amb la cultura però amb els mateixos components pejoratius. Exemple: <i>El crit</i>, de Munch.
Cal fomentar imatges positives	- Que mostrin que una persona amb un trastorn de salut mental pot tenir una aparença, una actitud i una vida semblant a una persona que no en té (expressió relaxada, posició serena, relació amb amics i familiars, tenir parella, feina, etc.). - Que transmetin la importància buscar ajuda (consulta mèdica, grup d'ajuda mútua, telèfons d'interès, cerca d'informació, etc.). - Que indiquin suport d'amics i familiars (abraçades, converses, grups d'amics, gestos propers en un entorn de treball, quotidianitat en parella, etc.).

5.5. Alianza Española contra la Depresión i European Alliance Against Depression (EAAD): Guía para periodistas - Cobertura mediàtica del suïcidi

La guia de l'European Alliance Against Depression (EAAD) va ser actualitzada el gener del 2022 i es va elaborar en el projecte PREDI-NU finançat per la Unió Europea i el projecte *Research Network Depression, Suicidality* finançat pel Ministeri d'Educació i Ciència d'Alemanya, en el context d'un seminari interdisciplinari per a periodistes, psiquia-

tres i estudiants de recerca en comunicació a la Universitat Ludwig Maximilian de Munic l'any 2000 (Prof. Ulrich Hegerl, Prof. HansBernd Brosius i Dr. Walther Ziegler).

S'ha esmentat anteriorment, en parlar de l'efecte Werther i l'estudi de casos sobre aquest efecte, que centra bona part del seu contingut. A la part final, elabora una proposta sobre com s'ha d'informar i com no fer-ho. En el cas d'aquesta guia, ja està publicada en espanyol per l'Alianza Española contra la Depresión (2022), la qual hem convertit en taula, tal com s'ha fet amb altres guies (Taula 10).

Taula 10. Taula elaborada a partir de les propostes de com informar i com no fer-ho de l'EAAD-Best Guia para periodistas. Cobertura mediàtica del suïcidi (Alianza Española contra la Depresión, 2022: 4-6)

Com informar

NO	- La informació no ha de ser destacada; cal evitar publicar la notícia a la portada dels mitjans impresos. - Cal evitar titulars sensacionalistes o dramàtics, i no s'han d'incloure en el titular termes com «suïcidi», «suïcida» o paraules estretament relacionades (per exemple: «El Sr. X va utilitzar una escopeta per suïcidar-se»). - El suïcidi no s'ha de presentar de manera favorable, dramàtica o glorificada (per exemple, com un fet heroic o romàntic), ni s'han de mencionar conseqüències positives del suïcidi. - No s'ha de presentar el suïcidi com una solució comprensible o una opció raonable davant d'una crisi. - El suïcidi no s'ha de descriure com un fet inexplicable o com si no hi hagués hagut cap senyal d'advertència; cal evitar la creença errònia que no es pot fer res per prevenir-lo. - Les causes del suïcidi no s'han de simplificar, per exemple, informant que la mort va ser «provocada» per un únic esdeveniment, com la pèrdua de la feina, un dol o la ruptura d'una relació. - No s'ha de suggerir que algú va morir de manera instantània o que la seva mort va ser ràpida, fàcil o indolora. - No s'ha de presentar el suïcidi de manera que sigui fàcil d'imitar. - Cal evitar esmentar els mètodes de suïcidi (especialment si són nous o inusuals); és especialment important no fer-ho al titular (per exemple: «va morir penjat» o «enverinat»). - No s'ha de descriure el lloc del suïcidi, sobretot si és un lloc públic de fàcil accés (com un penya-segat, un pont o una via fèrria), ni s'ha de descriure un indret concret com a «popular per als suïcidis» (per exemple, el bosc d'Aokigahara al Japó). També cal evitar proporcionar detalls com l'alçada d'un pont o d'un penya-segat. - No s'han d'utilitzar fotos o vídeos de la persona difunta, ni dels seus familiars i amics després de la mort, incloent-hi els homenatges públics o funerals. Si s'inclou una fotografia, és preferible que sigui neutra i no emotiva (per exemple, vinculada a l'àmbit professional o acadèmic). - No s'han d'esmentar cartes de comiat, pactes o notes de suïcidi. Si la persona difunta va deixar una nota, no s'ha de detallar el contingut ni referir-s'hi com a «nota de suïcidi». - Les declaracions sobre les causes del suïcidi no haurien de provenir de la policia, els serveis d'emergències o els testimonis; més aviat cal citar l'opinió d'experts. - Als mitjans digitals, no s'hauria d'oferir la possibilitat de comentar o compartir la notícia a les xarxes socials o a altres llocs web. - No s'ha d'informar sobre un suïcidi de la mateixa manera que s'informa sobre un delicte; cal considerar-lo com un problema de salut pública.
SÍ	- El missatge principal d'una notícia sobre suïcidi ha de ser encoratjar les persones a buscar ajuda i proporcionar informació sobre on trobar-la, per exemple, incloent-hi dades de contacte d'àmbit local o nacional, com línies d'ajuda operatives les 24 hores, grups de suport mutu, recursos sanitaris o centres de tractament. - Cal limitar la durada de la cobertura i la prominència de la notícia. - Sempre que sigui possible, s'ha d'aprofitar l'ocasió per educar i informar els lectors sobre el suïcidi i els factors de risc relacionats (com les malalties mentals), els senyals d'alerta i els avenços recents en el tractament de les malalties mentals. - S'ha d'informar sobre el suïcidi en el context d'una malaltia mental; és a dir, descriure'l com la conseqüència (o un fet relacionat) d'una malaltia mental (depressió, abús d'alcohol i substàncies, etc.), que podria haver estat tractada amb èxit. - Cal transmetre el missatge que el suïcidi no és una feblesa ni un defecte de la persona, sinó que, en la majoria dels casos, és el resultat tràgic d'una malaltia mental. - En la informació, cal destacar quins tractaments o quina ajuda professional hi ha disponibles. - És recomanable incloure informació sobre opcions alternatives de resolució de problemes, habilitats d'afrontament o estratègies per gestionar les crisis. - S'ha de presentar el suïcidi com una pèrdua evitable. - És recomanable demanar l'opinió a professionals experts en prevenció del suïcidi i incloure'n els comentaris a la informació. - Els suïcidis de personatges famosos s'han de tractar amb especial cura. - Els suïcidis després d'un assassinat, en què una persona mata altres abans de llevar-se la vida, s'han de tractar amb molta precaució; els suïcidis per assassinat són rars, però poden atreure una atenció mediàtica rellevant.

5.6. Mindframe, de Everymind Austràlia

Mindframe (2024) és un programa nacional d'Austràlia, dirigit per Everymind i finançat pel *Australian Government's Department of Health under the National Suicide Prevention Leadership and Support Program*, per a donar suport a la cobertura, representació i comunicació segura dels mitjans de comunicació sobre el suïcidi, els problemes de salut mental i l'alcohol i altres drogues. És segurament la plataforma i el projecte més complet, complex i ambiciós en aquest sentit que s'ha consultat i té molts materials de suport tant per a estudiants de comunicació com per a professionals dels mitjans tant de la informació com de la ficció (Figura 7).

En la seva pàgina web es troben disponibles guies per a comunicadors especialitzades en temes com el llenguatge (Everymind, 2023) o les imatges (Everymind, 2022). Hi ha un apartat complet dedicat al suïcidi amb dades i estadístiques específics d'Austràlia, on pel que sembla és un problema que preocupa i interessa al govern que finança aquesta iniciativa. En 2023 va haver-hi 3.214 morts per suïcidi que representen un 11,8 per cada 100.000 habitants (Mindframe, 2025a).

També s'ofereix informació específica per a la comunicació sobre suïcidi (Mindframe, 2025b) reforçant l'ús d'un llenguatge segur i inclusiu, la presentació d'informació confirmada, la inclusió de recursos d'ajuda i el consell d'evitar els detalls sobre mètode i localització. Concretament, se citen els seus advertiments sobre els següents temes:

- **Llenguatge:** El llenguatge pot contribuir a alienar als membres de la comunitat o presentar inadvertidament el suïcidi com alguna cosa glamorosa o com una opció per a bregar amb els problemes.
- **Discussió sobre el mètode i el lloc:** Quan es tracta d'una comunicació que fa referència al suïcidi, és important minimitzar els detalls sobre el mètode i el lloc.
- **Proporcionar informació per a la cerca d'ajuda:** La inclusió d'informació per a la cerca d'ajuda en la comunicació sobre el suïcidi encoratja a les persones a buscar ajuda i suport.
- **Guies/Directrius de Mindframe:** Les guies/directrius nacionals de Mindframe es van desenvolupar per a recolzar la presentació, la comunicació i la cobertura mediàtiques segures i precises del suïcidi.

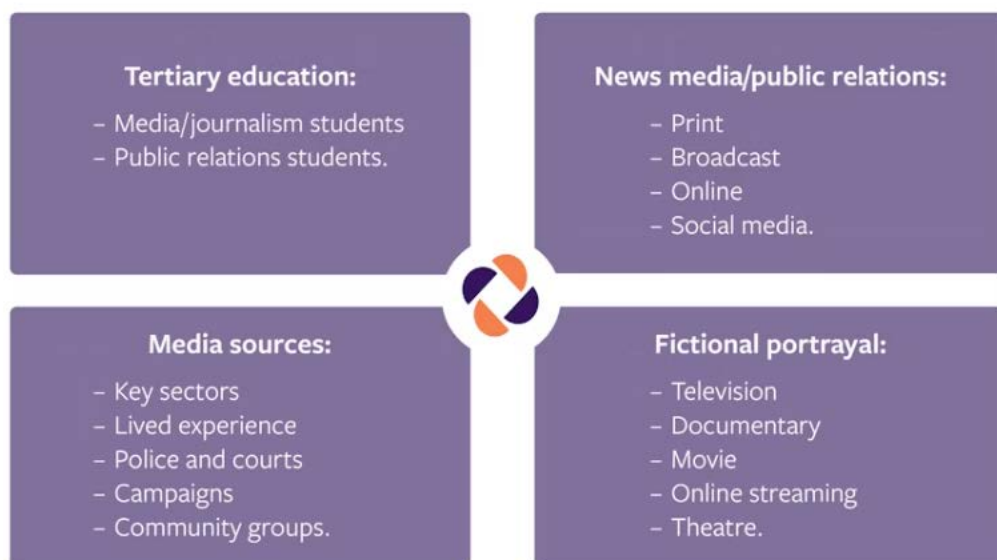

Figura 7. Captura de pantalla d'un gràfic de la web de Mindframe en el qual s'enumeren les diferents àrees clau d'acció que han identificat i a les quals proveeixen de lideratge i suport en la cobertura del suïcidi, la salut mental, l'alcohol i les drogues.

- **Orientació per a les xarxes socials:** Orientació per a les organitzacions en establir polítiques i protocols de xarxes socials
- **Per a oradors públics:** Els oradors públics exerceixen un paper important en la comunicació sobre el suïcidi i els seus impactes a la seva audiència.
- **Suport per a oradors amb experiència viscuda:** Els oradors amb experiència viscuda exerceixen un paper important en la representació de la comprensió de la comunitat sobre el suïcidi i els seus impactes (Traducció pròpia de Mindframe, 2025b)

Finalment, també comparteixen altres evidències i recerca (Mindframe, 2025c) com diferents estudis realitzats el 2010 i el 2018, especialment a Austràlia, amb monitorització de mitjans. Mindframe indica que sembla ser particularment rellevant la manera com s'informa sobre el suïcidi. Tot i que, en general, no hi ha proves que els mitjans hagin contribuït a una reducció general de les taxes, Mindframe (2025c) recull que hi ha estudis aïllats que suggereixen que la cobertura que presenta el suïcidi com una pèrdua evitable i se centra en l'impacte devastador que té en l'entorn s'ha associat a una reducció de les taxes de suïcidi.

Everymind va encarregar dos estudis l'any 2018, en nom de Mindframe, a Jane Pirkis, Warwick Blod, Georgina Sutherland i Dianne Currier. El primer es va titular *A Critical Review, Suicide and the News and Information Media* (Una revisió crítica, Suïcidi i els mitjans informatius i de notícies), i va identificar 168 estudis relacionats amb diverses tipologies de mitjans (diaris, televisió, llibres, Internet i mitjans mixtos) per avaluar el vincle causal entre les notícies i els mitjans informatius, així com amb les conductes i pensaments suïcides reals.

Els resultats coincideixen amb tot el que s'ha vist anteriorment en aquest informe, atès que els revi-

sors reconeixen el paper dels mitjans en la sensibilització sobre el suïcidi com un problema de salut pública. Conclouen que fer referència al suïcidi pot influir en actes d'imitació en determinades circumstàncies i recomanen que la informació en els mitjans es faci de manera responsable i equilibrada per reduir qualsevol dany potencial (Mindframe, 2025c).

En el segon estudi, *A Critical Review, Suicide and the Entertainment Media* (Una revisió crítica, Suïcidi i els mitjans d'entreteniment), es van identificar 54 estudis sobre representacions del suïcidi al cinema i la televisió, la música i les obres de teatre per avaluar si existeix un vincle causal entre les representacions del suïcidi als mitjans d'entreteniment i les conductes i pensaments suïcides reals. Segons Mindframe, més de la meitat dels estudis van identificar evidències que suggereixen un efecte d'imitació perjudicial de les representacions del suïcidi en aquests mitjans.

5.7. Samaritans

Samaritans és una organització benèfica dedicada a la prevenció del suïcidi i al suport a les persones que travessen una crisi. Es va fundar el 1953 al Regne Unit i és present també en altres països, com els Estats Units, Austràlia i també a Espanya.

Samaritans té disponibles a Internet (Samaritans, 2024) nombroses guies per a mitjans de comunicació especialitzades en diversos temes relacionats amb el suïcidi abastant el contingut en línia, les celebritats i altres temes.

Els seus *10 top tips for reporting suicide* (Samaritans, 2020) és un excel·lent resum de les seves recomanacions (Figura 8) i està en la línia de tot el comentat anteriorment.

SAMARITANS

10 top tips for reporting suicide

Sensitive reporting can inform and educate the public about suicide, encouraging important conversations and promoting help seeking. However, research evidence shows that some forms of media coverage can lead to increases in suicide rates.

These 10 top tips and Samaritans' resources for journalists reinforce industry codes of practice to support the highest standards of safe coverage of suicide.

- 01 Avoid reporting methods of suicide, such as describing someone as having died by hanging, particularly in headlines.
- 02 Include references to suicide being preventable and signpost sources of support, such as Samaritans' helpline. This can encourage people to seek help, which could save lives. When life is difficult, Samaritans are here – day or night, 365 days a year. You can call them for free on 116 123, email them at ja@samaritans.org, or visit www.samaritans.org to find your nearest branch.
- 03 Steer clear of language that sensationalises or glorifies suicide. Avoid dramatic headlines and strong terms such as 'suicide epidemic'. Never suggest that someone died instantly or that their death was quick, easy, painless, inevitable or a solution to their problems.
- 04 Don't refer to a specific site or location as popular or known for suicides, for example, 'notorious site' or 'hot spot' and refrain from providing information, such as the height of a bridge or cliff.
- 05 Avoid dramatic, emotive or sensational pictures or video footage. Excessive imagery can glamourise a death and lead vulnerable individuals to over-identify with the deceased.
- 06 Avoid excessive amounts of coverage and overly prominent placement of stories, such as a frontpage splash, and do not link to previous stories about suicide.
- 07 Treat social media with caution and avoid mentioning or linking to comments, or websites/forums that promote or glamourise suicide. Similarly, it is safer not to open comments sections on suicide stories and careful consideration should be given to the appropriateness of promoting stories through push notifications.
- 08 Including content from suicide notes or similar messages left by a person who has died should be avoided. This could increase the likelihood of people identifying with the deceased. It may also romanticise a suicide and cause distress to bereaved family and friends.
- 09 Speculation about the cause of a suicide can oversimplify the issue and should be avoided. Suicide is extremely complex and most of the time there is no single event or factor that leads someone to take their own life.
- 10 Young people are more susceptible to suicide contagion. When covering the death of a young person, do not give undue prominence to the story or repeat the use of photographs, including galleries. Don't use emotive, romanticised language or images. Coverage that sensitively reflects the wider issues around suicide, including that it is preventable, can help reduce the risk of suicidal behaviour. Include clear and direct references to resources and support organisations.

How Samaritans can help you
Samaritans' Media Advisory Service also provides free advice and training to support informed and safe coverage. Journalists and programme makers can get in touch directly with enquiries about suicide content, including breaking news, at: mediaadvice@samaritans.org

A registered charity © Samaritans 2020

Figura 8. Pàgina amb els 10 top tips for reporting suicide de Samaritans (2020).

Samaritans reconeix que la informació sensible pot informar i educar el públic sobre el suïcidi, fomentant converses importants i promovent la cerca d'ajuda. Tanmateix, també ressalta que les investigacions demostren que algunes formes de cobertura mediàtica poden augmentar les taxes de suïcidi. Els seus deu consells per a periodistes, traduïts al català, també s'han passat a una taula (Taula 11).

El Samaritans' Media Advisory Service també ofereix assessorament i formació gratuïts per a donar suport a una cobertura informada i segura. Els periodistes i realitzadors de programes poden posar-se en contacte directament amb ells per correu electrònic per a qualsevol consulta sobre continguts relacionats amb el suïcidi, incloses les notícies d'última hora.

Taula 11. 10 millors consells per informar sobre el suïcidi (Samaritans, 2020). Elaboració pròpia a partir de 10 top tips for reporting suicide (Samaritans, 2020)

10 millors consells per informar sobre el suïcidi (Samaritans, 2020)

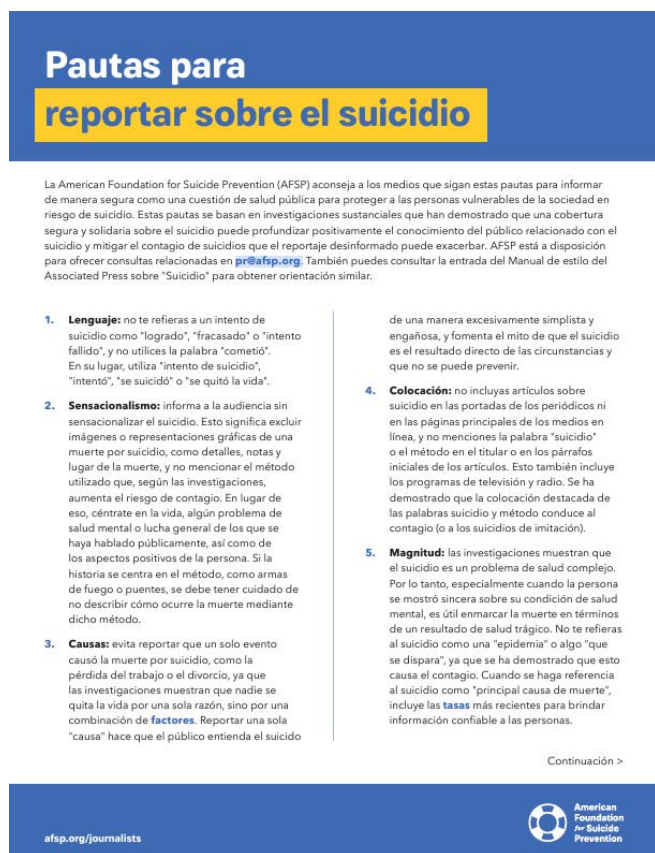
1. Eviti informar sobre mètodes de suïcidi, com explicar que algú ha mort per penjament, especialment en els titulars.
2. S'han d'incloure referències que el suïcidi es pot prevenir i aportar informació de recursos de suport com la línia d'ajuda de Samaritans. Això pot animar la gent a buscar ajuda, la qual cosa podria salvar vides.
3. Eviti el llenguatge sensacionalista o que glorifiqui el suïcidi. Eviti titulars dramàtics i termes forts com "epidèmia de suïcidis". Mai suggereixi que algú va morir instantàniament o que la seva mort va ser ràpida, fàcil, indolora, inevitable o una solució als seus problemes.
4. No es refereixi a un lloc específic com a popular o conegut pels suïcidis. Per exemple, "lloc notori" o "punt calent" i absteniu-vos de proporcionar informació, com l'alçada d'un pont o penya-segat.
5. Eviti imatges o vídeos dramàtics, emotius o sensacionalistes. Un excés d'imatges pot agreujar l'angoixa i portar les persones vulnerables a identificar-se en excés amb la víctima.
6. Eviti la cobertura excessiva i la col·locació massa destacada d'una notícia, sobretot si ha mort una celebritat. No posi enllaços a històries anteriors sobre el suïcidi.
7. Tracti les xarxes socials amb precaució i eviti enllaçar a continguts que promoguin o donin glamur al suïcidi. De la mateixa manera, és més segur no obrir seccions de comentaris en històries de suïcidi i s'ha de considerar acuradament la conveniència de promoure històries a través de notificacions (push notifications).
8. S'ha d'evitar incloure contingut de notes de suïcidi o missatges similars deixats per una persona que ha mort. Això podria augmentar la probabilitat que la gent s'identifiqui amb el difunt. També pot molestar les seves famílies i causar angoixa a les persones en dol.
9. Les especulacions sobre la causa del suïcidi poden simplificar en excés la qüestió i s'han d'evitar. El suïcidi és extremadament complex i rarament és el resultat d'un únic esdeveniment o factor que porti algú a treure's la vida.
10. Els joves són més susceptibles al contagi del suïcidi. Quan es cobreixi la mort d'un jove, no s'ha de donar una importància indeguda a la història o repetir l'ús de fotografies, incloses les galeries. No utilitzeu llenguatge o imatges emotives o romantitzades. Una cobertura que reflecteixi de forma sensible els problemes més amplis al voltant del suïcidi, incloent el fet que es pot prevenir, pot ajudar a reduir el risc de conducta suïcida. Incloeu referències clares i directes a recursos i organitzacions de suport.

5.8. American Foundation for Suicide Prevention (AFSP)

La American Foundation for Suicide Prevention (AFSP, s.f.) també ha publicat les seves deu recomanacions per a informar de manera segura sobre el suïcidi com una qüestió de salut pública, de manera que es protegeixi les persones vulnerables en risc (Figura 9).

La AFSP ofereix un correu electrònic per a consultes relacionades amb el tema i indica que en el Manual d'estil d'Associated Press hi ha una entrada sobre suïcidi que ofereix una orientació similar.

Aquestes deu recomanacions (AFSP, s.f.), traduïdes al català, s'han recollit a una taula (Tabla 12).

Pautas para reportar sobre el suicidio

La American Foundation for Suicide Prevention (AFSP) aconseja a los medios que sigan estas pautas para informar de manera segura como una cuestión de salud pública para proteger a las personas vulnerables de la sociedad en riesgo de suicidio. Estas pautas se basan en investigaciones sustanciales que han demostrado que una cobertura segura y solidaria sobre el suicidio puede profundizar positivamente el conocimiento del público relacionado con el suicidio y mitigar el contagio de suicidios que el reportaje desinformado puede exacerbar. AFSP está a disposición para ofrecer consultas relacionadas en pr@afsp.org. También puedes consultar la entrada del Manual de estilo del Associated Press sobre "Suicidio" para obtener orientación similar.

- Lenguaje:** no te refieras a un intento de suicidio como "logrado", "fracasado" o "intento fallido", y no utilices la palabra "cometió". En su lugar, utiliza "intento de suicidio", "intentó", "se suicidó" o "se quitó la vida".
- Sensacionalismo:** informa a la audiencia sin sensacionalizar el suicidio. Esto significa excluir imágenes o representaciones gráficas de una muerte por suicidio, como detalles, notas y lugar de la muerte, y no mencionar el método utilizado que, según las investigaciones, aumenta el riesgo de contagio. En lugar de eso, céntrate en la vida, algún problema de salud mental o lucha general de los que se haya hablado públicamente, así como de los aspectos positivos de la persona. Si la historia se centra en el método, como armas de fuego o puentes, se debe tener cuidado de no describir cómo ocurre la muerte mediante dicho método.
- Causas:** evita reportar que un solo evento causó la muerte por suicidio, como la pérdida del trabajo o el divorcio, ya que las investigaciones muestran que nadie se quita la vida por una sola razón, sino por una combinación de factores. Reportar una sola "causa" hace que el público entienda el suicidio

de una manera excesivamente simplista y engañosa, y fomenta el mito de que el suicidio es el resultado directo de las circunstancias y que no se puede prevenir.

- Colocación:** no incluyas artículos sobre suicidio en las portadas de los periódicos ni en las páginas principales de los medios en línea, y no menciones la palabra "suicidio" o el método en el titular o en los párrafos iniciales de los artículos. Esto también incluye los programas de televisión y radio. Se ha demostrado que la colocación destacada de las palabras suicidio y método conduce al contagio (o a los suicidios de imitación).
- Magnitud:** las investigaciones muestran que el suicidio es un problema de salud complejo. Por lo tanto, especialmente cuando la persona se mostró sincera sobre su condición de salud mental, es útil enmarcar la muerte en términos de un resultado de salud trágico. No te refieras al suicidio como una "epidemia" o algo "que se dispara", ya que se ha demostrado que esto causa el contagio. Cuando se haga referencia al suicidio como "principal causa de muerte", incluye las **tasas** más recientes para brindar información confiable a las personas.

Continuación >

afsp.org/journalists

 American Foundation for Suicide Prevention

- Esperanza y ayuda:** muestra que hay ayuda disponible y que la recuperación es posible. Incluye mensajes esperanzadores para el público de que hay apoyo y tratamiento disponibles, incluidas terapias y medicamentos, para las condiciones de salud mental. Proporciona siempre información de la línea de ayuda: "Si estás en crisis, llama, envía un mensaje de texto o conversa con la Línea 988 de prevención del suicidio y crisis, o comunícate con la Línea de mensajes de texto para casos de crisis enviando un mensaje de texto con la palabra AYUDA al 741741".
- Entrevistas:** evita entrevistar a los sobrevivientes de pérdidas por suicidio inmediatamente después de la pérdida. Se recomienda que hayan transcurrido al menos dos años desde la pérdida para garantizar que puedan contar su historia de manera empoderada. Los sobrevivientes de una pérdida que están emocionales y se muestran angustiados pueden afectar negativamente a otras personas vulnerables al suicidio o que son sobrevivientes de una pérdida por suicidio.
- Celebridades:** informa con prudencia sobre los suicidios de celebridades o personas destacadas. Realizar las muertes por suicidio puede glorificar involuntariamente el comportamiento suicida y presentar el suicidio como una solución normalizada al dolor o la angustia. Cuando sea posible, incluye las dificultades, la salud o las experiencias de salud mental de la celebridad como una forma de enfatizar el hecho de que todos los humanos tienen salud mental y pueden tener dificultades. Evita especulaciones cuando se desconoce la causa de la muerte.
- Medios de comunicación social:** Orygen desarrolló pautas de medios de comunicación social para **comunidades y jóvenes**. Además, la Dra. Moutier, directora médica de AFSP, junto con otros expertos, diseñaron una **guía** que añade a las pautas actuales e incluye proporcionar advertencias de contenido, no compartir noticias que no cumplan con las pautas para reportar de manera segura y supervisar las respuestas.
- Imágenes:** bajo ninguna circunstancia se deben incluir fotografías o videos de la escena del suicidio (incluidas imágenes de la persona fallecida o notas) o el lugar en la cobertura de noticias. Las investigaciones muestran que esto puede desencadenar conductas suicidas en personas vulnerables. Además, se debe tener cuidado de no utilizar imágenes que representen a personas tristes o dolidas, ya que pueden exacerbar los sentimientos de desesperanza en quienes están expuestos a ellas.

Para obtener más información sobre cómo informar sobre el suicidio, incluidas las investigaciones que respaldan estas pautas, visita <http://reportingonsuicide.org>.

Figura 9. Pautes de la AFSP (s.f.) per a reportar sobre el suïcidi.

Taula 12. Pautes per a reportar sobre el suïcidi. Elaboració pròpia basada en *Pautas para reportar sobre el suicidio* (AFSP, s.f.)

Pautes per a reportar sobre el suïcidi (AFSP, s.f.)

- **Llenguatge.** No et refereixis a un intent de suïcidi com a «aconseguit», «fracassat» o «intent fallit», i no utilitzis la paraula «va cometre». En lloc d'això, fes servir «intent de suïcidi», «va intentar», «es va suïcidar» o «es va treure la vida».
- **Sensacionalisme.** Informa l'audiència sense sensacionalitzar el suïcidi. Això implica no incloure imatges ni representacions gràfiques d'una mort per suïcidi, com detalls, notes o el lloc de la mort, i no mencionar el mètode utilitzat, ja que, segons les investigacions, augmenta el risc de contagi. En lloc d'això, centra't en la vida, en algun problema de salut mental o en una lluita general de la qual s'hagi parlat públicament, així com en els aspectes positius de la persona. Si la història se centra en el mètode (com ara armes de foc o ponts), s'ha de tenir cura de no descriure com es produeix la mort amb aquest mètode.
- **Causas.** Evita informar que un sol esdeveniment ha causat la mort per suïcidi, com la pèrdua de la feina o el divorci, ja que les investigacions mostren que ningú se lleva la vida per una única raó, sinó per una combinació de factors. Informar d'una sola «causa» fa que el públic entengui el suïcidi de manera massa simplista i enganyosa, i fomenta el mite que el suïcidi és el resultat directe de les circumstàncies i que no es pot prevenir.
- **Col·locació.** No incloguis articles sobre suïcidi a les portades dels diaris ni a les pàgines principals dels mitjans en línia, i no mencionis la paraula «suïcidi» o el mètode als titulars o als paràgrafs inicials dels articles. Això també s'aplica als programes de televisió i ràdio. S'ha demostrat que la col·locació destacada de les paraules «suïcidi» i del mètode condueix al contagi (o als suïcidis d'imitació).
- **Magnitud.** Les investigacions mostren que el suïcidi és un problema de salut complex. Per tant, especialment quan la persona havia parlat obertament del seu estat de salut mental, és útil emmarcar la mort com el resultat tràgic d'un problema de salut. No et refereixis al suïcidi com una «epidèmia» o alguna cosa que «s'està disparant», ja que s'ha demostrat que això causa efecte de contagi. Quan facis referència al suïcidi com a «principal causa de mort», inclou-hi les taxes més recents per oferir informació fiable a les persones.
- **Esperança i ajuda.** Mostra que hi ha ajuda disponible i que la recuperació és possible. Inclou missatges d'esperança per al públic, fent saber que hi ha suport i tractaments disponibles (com teràpies i medicaments) per a les condicions de salut mental. Proporciona sempre informació de la línia d'ajuda: «Si estàs en crisi, truca, envia un missatge de text o contacta amb la Línia 988 de prevenció del suïcidi i crisi, o posat' en contacte amb la Línia de missatges de text per a casos de crisi enviant la paraula AYUDA al 741741».
- **Entrevistes.** Evita entrevistar supervivents d'una pèrdua per suïcidi immediatament després de la pèrdua. Es recomana que hagin passat almenys dos anys des de la pèrdua per garantir que puguin explicar la seva història de manera que els empoderi. Els supervivents d'una pèrdua que es mostrin emocionals i angoixats poden afectar negativament altres persones vulnerables al suïcidi o que també hagin patit una pèrdua per suïcidi.
- **Celebritats.** Informa amb prudència sobre els suïcidis de celebritats o persones destacades. Donar molta rellevància a les morts per suïcidi pot glorificar involuntàriament la conducta suïcida i presentar el suïcidi com una solució normalitzada al dolor o a l'angoixa. Quan sigui possible, inclou-hi les dificultats, la salut o les experiències de salut mental de la celebritat per emfasitzar el fet que totes les persones tenen salut mental i poden passar dificultats. Evita especulacions quan es desconeixi la causa de la mort.
- **Xarxes socials.** Orygen va desenvolupar unes pautes per a xarxes socials adreçades a comunitats i joves. A més, la Dra. Moutier, directora mèdica de l'AFSP, juntament amb altres experts, va dissenyar una guia que s'afegeix a les pautes actuals i inclou la necessitat de proporcionar avisos de contingut, no compartir notícies que no compleixin les pautes per informar de manera segura i supervisar-ne les respostes.
- **Imatges.** Sota cap circumstància no s'han d'incloure fotografies o vídeos de l'escena del suïcidi (incloses imatges de la persona difunta o de les notes) ni del lloc on s'ha produït en la cobertura de notícies. Les investigacions mostren que això pot desencadenar conductes suïcides en persones vulnerables. A més, cal anar amb compte de no utilitzar imatges que representin persones tristes o afectades, ja que poden exacerbar els sentiments de desesperança en qui les vegi.

5.9. Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide, VV.AA., publicat per Reporting on Suicide

Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide és un document publicat per Reporting on Suicide (2024). Un pdf de dues pàgines

(Figura 10) en el qual s'explica que aquestes recomanacions es van establir utilitzant un model de consens desenvolupat per SAVE que va incloure a destacats experts nacionals i internacionals en prevenció del suïcidi, salut pública i comunicació, organitzacions de notícies, periodistes, escoles de periodisme i experts en seguretat en Internet⁴.

4 Entre les organitzacions col·laboradores estan: American Association of Suicidology, American Foundation for Suicide Prevention, American Psychoanalytic Association, Annenberg Public Policy Center, Associated Press Managing Editors, Canterbury Suicide Project – University of Otago, Christchurch, New Zealand, Centers for Disease Control and Prevention, Crisis Text Line, Columbia University Department of Psychiatry, ConnectSafely.org, International Association for Suicide Prevention Task Force on Media and Suicide, Medical University of Vienna, National Alliance on Mental Illness, National Institute of Mental Health, National Press Photographers Association, The Net Safety Collaborative, National Suicide Prevention Lifeline, New York State Psychiatric Institute, The Poynter Institute, Substance Abuse and Mental Health Services Administration, Suicide Awareness Voices of Education, Suicide Prevention Resource Center y Vibrant Emotional Health.

reporting on suicide **Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide**

Media Plays an Important Role in Preventing Suicide

- Over 100 studies worldwide have found that risk of contagion is real and responsible reporting can reduce the risk of additional suicides.
- Research indicates duration, frequency, and prominence are the most influential factors that increase risk of suicide contagion.
- Covering suicide carefully can change perceptions, dispel myths and inform the public on the complexities of the issue.
- Media reports can result in help-seeking when they include helpful resources and messages of hope and recovery.

Partner Organizations

These recommendations were established using a consensus model developed by SAVE. The process was led by SAVE and included leading national and international suicide prevention, public health and communication experts, news organizations, reporters, journalism schools and internet safety experts. Collaborating organizations include:

American Association of Suicidology • American Foundation for Suicide Prevention • American Psychoanalytic Association • Annenberg Public Policy Center • Associated Press Managing Editors • Canterbury Suicide Project • University of Otago, Christchurch, New Zealand • Centers for Disease Control and Prevention • Crisis Text Line • Columbia University Department of Psychiatry • ConnectSafely.org • International Association for Suicide Prevention Task Force on Media and Suicide • Medical University of Vienna • National Alliance on Mental Illness • National Institute of Mental Health • National Press Photographers Association • The Net Safety Collaborative • National Suicide Prevention Lifeline • New York State Psychiatric Institute • The Paynter Institute • Substance Abuse and Mental Health Services Administration • Suicide Awareness Voices of Education • Suicide Prevention Resource Center • Vibrant Emotional Health

Recommendations: Following these recommendations can assist in safe reporting on suicide.

AVOID...	INSTEAD...
✗ Describing or depicting the method and location of the suicide.	✓ Report the death as a suicide; keep information about the location general.
✗ Sharing the content of a suicide note.	✓ Report that a note was found and is under review.
✗ Describing personal details about the person who died.	✓ Keep information about the person general.
✗ Presenting suicide as a common or acceptable response to hardship.	✓ Report that coping skills, support, and treatment work for most people who have thoughts about suicide.
✗ Oversimplifying or speculating on the reason for the suicide.	✓ Describe suicide warning signs and risk factors (e.g. mental illness, relationship problems) that give suicide context.
✗ Sensationalizing details in the headline or story.	✓ Report on the death using facts and language that are sensitive to a grieving family.
✗ Glamorizing or romanticizing suicide.	✓ Provide context and facts to counter perceptions that the suicide was tied to heroism, honor, or loyalty to an individual or group.
✗ Overstating the problem of suicide by using descriptors like "epidemic" or "skyrocketing."	✓ Research the best available data and use words like "increase" or "rise."
✗ Prominent placement of stories related to a suicide death in print or in a newscast.	✓ Place a print article inside the paper or magazine and later in a newscast.

For more information and examples of best practices when reporting on suicide, visit ReportingOnSuicide.org/Recommendations

Checklist for Responsible Reporting

- Report suicide as a public health issue. Including stories on hope, healing, and recovery may reduce the risk of contagion.
- Include Resources. Provide information on warning signs of suicide risk as well as hotline and treatment resources. At a minimum, include the National Suicide Prevention Lifeline and Crisis Text Line (listed below) or local crisis phone numbers.
- Use Appropriate Language. Certain phrases and words can further stigmatize suicide, spread myths, and undermine suicide prevention objectives such as "committed suicide" or referring to suicide as "successful," "unsuccessful" or a "failed attempt." Instead use, "died by suicide" or "killed him/herself."
- Emphasize Help and Hope. Stories of recovery through help-seeking and positive coping skills are powerful, especially when they come from people who have experienced suicide risk.
- Ask an Expert. Interview suicide prevention or mental health experts to validate your facts on suicide risk and mental illness.

Reporting Under Unusual Circumstances

A mass shooting where a perpetrator takes his or her life is different from an isolated suicide. Recommendations for reporting on mass shootings can be found at reportingonmassshootings.org.

A homicide-suicide is also different from an isolated suicide. The circumstances are often complex in these incidents, as they are in suicide. To minimize fear in the community, avoid speculation on motive and cite facts and statements that indicate that such events are rare. Show sensitivity to survivors in your interviews and reporting. Highlight research that shows most perpetrators of homicide-suicide have mental health or substance use problems, but remind readers that most people who experience mental illness are nonviolent.

Crisis Resources to Include in Stories

988
SUICIDE
LIFELINE

The 988 Suicide and Crisis Lifeline is a hotline for individuals in crisis or for those looking to help someone else. To speak with a trained listener, call 988.

CRISIS TEXT LINE
Text HELLO to 741741

Crisis Text Line is a texting service for emotional crisis support. To speak with a trained listener, text HELLO to 741741. It is free, available 24/7, and confidential.

Helpful Side-Bar for Stories

Warning Signs Of Suicide

- Talking about wanting to die
- Looking for a way to kill oneself
- Talking about feeling hopeless or having no purpose
- Talking about feeling trapped or unbearable pain
- Talking about being a burden to others
- Increasing the use of alcohol or drugs
- Acting anxious, agitated or recklessly
- Sleeping too little or too much
- Withdrawing or feeling isolated
- Showing rage or talking about seeking revenge
- Displaying extreme mood swings

What to Do

- Do not leave the person alone
- Remove any firearms, alcohol, drugs, or sharp objects that could be used in a suicide attempt
- Call the 988 Suicide and Crisis Lifeline at 988
- Take the person to an emergency room, or seek help from a medical or mental health professional

For more information and examples of best practices when reporting on suicide, visit ReportingOnSuicide.org/Recommendations

Figura 10. Les dues pàgines del document *Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide*, compartit en Internet per Reporting on Suicide (2024.).

Aquest document explica que els mitjans de comunicació exerceixen un paper important en la prevenció del suïcidi basant-se en:

- Més de cent estudis internacionals han demostrat que el risc d'efecte mimètic és real i que la informació responsable pot reduir el risc de suïcidis addicionals.
- Les investigacions indiquen que la durada, la freqüència i la prominència de les notícies són els factors més influents que augmenten el risc de contagi del suïcidi.

- La cobertura acurada del suïcidi pot canviar les percepcions, dissipar mites i informar el públic sobre les complexitats del problema.
- Els informes dels mitjans de comunicació poden donar lloc a la cerca d'ajuda quan inclouen recursos útils i missatges d'esperança i recuperació. (Traducció pròpia de Reporting on Suicide, 2024: 1).

A continuació, aquestes recomanacions es converteixen en la Taula 13, traduïdes.

Taula 13. Taula basada en la informació traduïda del document *Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide*. Elaboració pròpia a partir de la publicació de *Reporting on Suicide* (2024: 1).

EVITI...	EN EL SEU LLOC...
Descriure o representar el mètode i el lloc del suïcidi.	Informi de la mort com un suïcidi; mantingueu la informació sobre el lloc en termes generals.
Compartir el contingut d'una nota de suïcidi.	Informi que s'ha trobat una nota i que està en revisió.
Descriure detalls personals sobre la persona que ha mort.	Mantingui la informació sobre la persona en termes generals.
Presentar el suïcidi com una resposta comuna o acceptable a les dificultats.	Expliqui que les habilitats d'afrontament, el suport i el tractament funcionen per a la majoria de persones que tenen pensaments suïcides.
Simplificar en excés o especular sobre el motiu del suïcidi.	Descrigui els senyals d'advertència i els factors de risc del suïcidi (per exemple, malalties mentals, problemes de relació) que donen context al suïcidi.
Sensacionalitzar els detalls en el titular o en la notícia.	Informi sobre la mort utilitzant fets i un llenguatge sensible per a una família en dol.
<i>Glamoritzar o romantitzar el suïcidi.</i>	Proporcioni context i fets per contrarestar les percepcions que el suïcidi estigui vinculat a l'heroisme, l'honor o la lleialtat a una persona o grup.
Exagerar el problema del suïcidi mitjançant expressions com "epidèmia" o "augment vertiginós".	Investigui les millors dades disponibles i utilitzeu paraules com «augmentar» o «pujar».
Donar una rellevància excessiva a les notícies relacionades amb una mort per suïcidi a la premsa o en un teletext.	Col·loqui un article imprès a l'interior del diari o revista i després en un telenotícies.

Aquest document ofereix també una interessant llista de comprovació per a la informació responsable el contingut de la qual reproduïm (Taula 14).

Aquesta guia breu, però molt completa, és també especialment interessant perquè aporta recomanacions sobre com informar en circumstàncies inusuals, com els casos de terroristes suïcides i tirotejos massius. Ens informa que un tiroteig massiu en el qual un perpetrador es treu la vida és diferent d'un suïcidi aïllat.

Indica que es poden trobar recomanacions per a informar sobre tirotejos massius en una web⁵ que ja no està disponible, però s'ha trobat un interessant recurs sobre aquest tema concret en la pàgina de SAVE (2024) que té la referència de la desapareguda web així que probablement es tracta del mateix document (Figura 11).

Taula 14. Llista de comprovació (*Reporting on suicide*, 2024: 2)

Llista de comprovació (*Reporting on suicide*, 2024: 2)

- ☐ **Informi del suïcidi com un problema de salut pública.** Incloure històries sobre esperança, sanació i recuperació pot reduir el risc de contagi.
- ☐ **Inclouï recursos.** Proporcioni informació sobre els senyals d'advertència del risc de suïcidi, així com sobre línies directes i recursos de tractament. Com a mínim, inclouï el telèfon de la Suicide Prevention Lifeline and Crisis Text Line o els números de telèfon de crisi locals.
- ☐ **Empri un llenguatge adequat.** Algunes frases i paraules poden estigmatitzar encara més el suïcidi, difondre mites i dificultar els objectius de prevenció del suïcidi, com ara «va cometre suïcidi» o referir-se al suïcidi com «èxits», «fracassat» o un «intent fallit». En lloc d'això, usi «va morir per suïcidi» o «es va matar ell/a mateix/a».
- ☐ **Emfatitzu l'ajuda i l'esperança.** Les històries de recuperació mitjançant la cerca d'ajuda i habilitats d'afrontament positives són poderoses, especialment quan provenen de persones que han experimentat el risc de suïcidi.
- ☐ **Pregunti a un expert.** Entrevisteu experts en prevenció del suïcidi o en salut mental per validar les vostres dades sobre el risc de suïcidi i la malaltia mental.

5 www.reportingonmassshootings.org

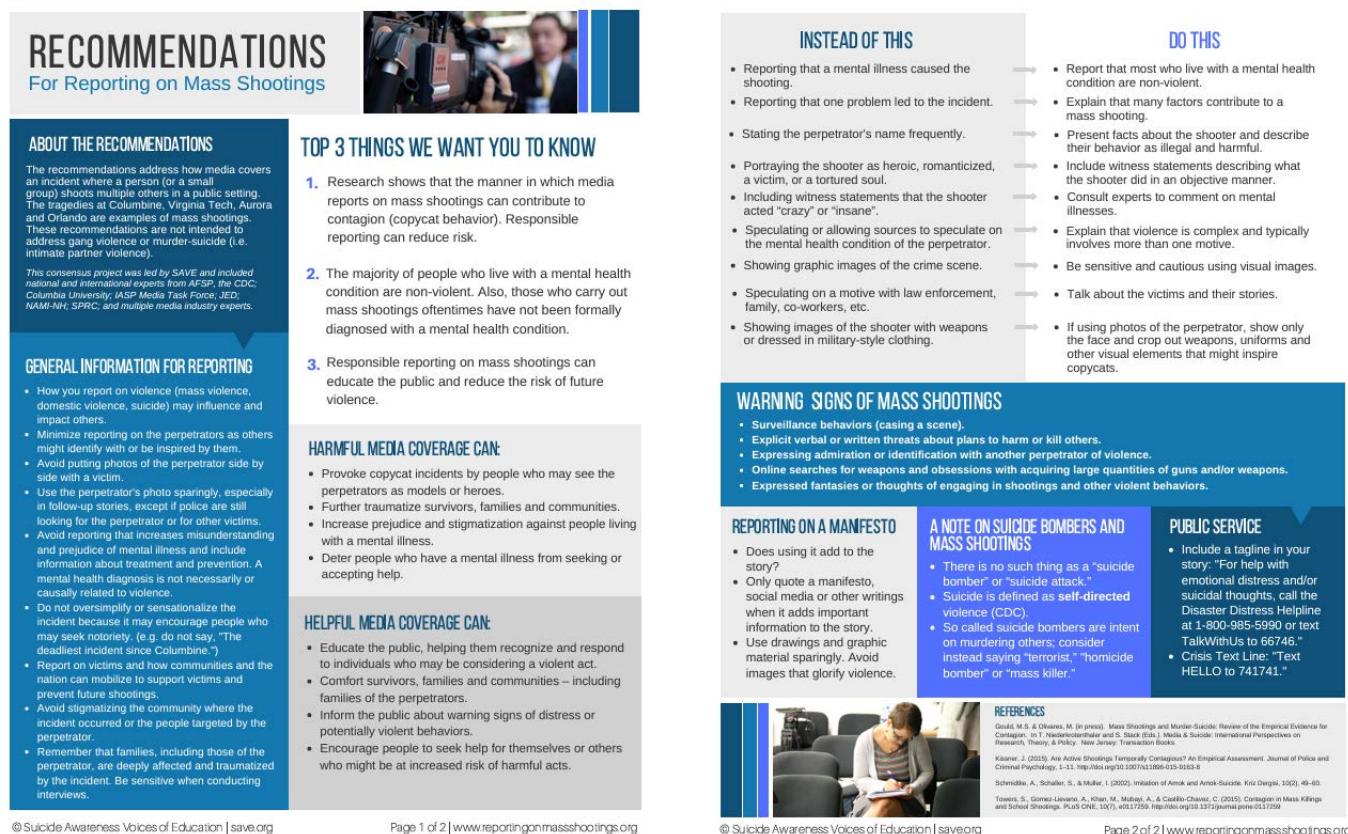

Figura 11. Les dues pàgines de *Recomanacions per a informar sobre tirotejos massius* de SAVE (2024) i www.reportingonmassshootings.org.

Aquest document sobre els tiroteigs massius (SAVE, 2024: 2) afirma taxativament que no es tracta ni d'un «terrorista suïcidi» ni d'un «atac suïcidi» perquè el suïcidi es defineix com a violència autoinfligida, i els anomenats terroristes suïcides tenen la intenció d'assassinar altres persones. Per tant, ens convida a considerar anomenar-lo «terrorista», «terrorista homicida» o «assassí en massa».

La guia (Reporting suicide, 2024) també informa que un **homicidi-suïcidi** és diferent d'un suïcidi aïllat. Les circumstàncies solen ser complexes en aquests incidents, igual que en el suïcidi. Per minimitzar la por a la comunitat, ens convida a evitar especular sobre el motiu i a citar fets i declaracions que indiquin que aquests esdeveniments són poc freqüents. També indica que hem de mostrar sensibilitat cap als supervivents en les entrevistes i els informes, i convida a ressaltar les investigacions que mostren que la

majoria dels perpetradors d'homicidi-suïcidi tenen problemes de salut mental o de consum de substàncies, però recordant que la majoria de persones que pateixen malalties mentals no són violentes.

5.10. Consensos, divergències i recopilació de recomanacions freqüents

Quant als consensos o coincidències i divergències en les propostes sobre com informar del suïcidi. S'ha observat unanimitat a seguir les directrius marcades per l'OMS.

En general, pot concloure's que hi ha unanimitat en aquestes guies en diversos aspectes tant positius com negatius:

- Si s'informa de manera ètica pot contribuir-se a prevenir el suïcidi.
- És multifactorial i ha d'abordar-se de manera transversal.
- És necessari incloure recursos i telèfons o dades d'organismes i associacions als quals els afectats puguin sol·licitar ajuda.
- És bo incloure testimonis de superació positius de persones que han sobreviscut a un intent de suïcidi, però quan ja han processat el succeït i poden ser positius i contribuir a donar un missatge d'esperança: que es pot demanar ajuda i és prevenible.
- És recomanable incloure fonts expertes i donar informació del suïcidi com un problema de salut pública.
- Si s'han d'incloure imatges, aquestes han d'estar relacionades amb una visió que reforci la idea de recuperació, comunicació i suport o que transmeti la importància de buscar ajuda, que mostrin que una persona amb problemes de salut mental pot tenir una aparença, actitud i vida semblant a la de qualsevol persona que no els té.
- Ha d'evitar-se qualsevol al·lusió al mètode, notes o cartes de comiat, lloc exacte o dades que permetin identificar a la persona.
- Ha de tenir-se especial compte amb l'ús de determinats termes que estigmatitzin, romantitzin, dramatitzin excessivament o glamouritzen el suïcidi i a les persones afectades.
- Ha d'evitar-se parlar del suïcidi com a crim o pecat amb termes com «cometre» i tampoc emprar expressions que puguin indicar que ha estat ràpid o indolor.
- Tampoc hauria d'usar-se el terme «suïcidi» en metàfores com a «suïcidi polític».

- S'ha de tenir especial compte amb la informació de suïcidis de persones famoses, sobretot no hauria de fer-se una cobertura continuada en el temps.
- No hauria de destacar-se la notícia en portada o amb titulars cridaners.
- S'han d'evitar les imatges fosques de persones desesperades, tristes o amb les clàssiques mans sostenint el cap en gest de derrota, de mètodes de suïcidi com les pastilles o d'imatges psiquiàtriques com les camises de força, que caiguin en estereotips negatius o perpetuen els estigmes en transmetre aïllament, marginació, perill o rebuig.

Les poques diferències observades a les pautes analitzades tenen relació amb detalls com l'edat o sexe de les persones afectades. Per a alguns experts són rellevants perquè poden ajudar a identificar als col·lectius més sensibles i a prevenir. Però per a uns altres això pot vulnerar la necessària protecció de les dades i consideren que és essencial protegir l'anonimat dels afectats.

En aquesta mateixa línia estan les conclusions de Durán-Mañes, Paniagua-Rojano i Fernández-Beltrán (2023: 126-127), que van consultar amb diverses associacions per a la recerca que van realitzar sobre la informació del suïcidi.

Finalment, a partir de totes les guies, decàlegs i consells revisats en aquest informe, s'ha elaborat una taula amb els principals temes que s'haurien de tenir en compte per informar o comunicar sobre el suïcidi (Taula 15). Per al tema concret de les imatges, es remet a la Taula 9, elaborada a partir dels continguts d'Obertament..

Taula 15. Recopilació de recomanacions basades en les guies, decàlegs i recomanacions recollides en els diferents apartats de l'epígraf 5. Elaboració pròpia.

TEMA		RECOPIACIÓ DE RECOMANACIONS
DETTALLS	Persones	Mantenir la informació sensible que pugui identificar les persones en termes generals.
	Notes i cartes	Si hi ha notes o cartes, no se n'han de donar detalls ni compartir-ne el contingut. Podria ser un factor d'identificació amb la persona difunta, incomodar la família i afegir patiment a les persones en dol.
	Mètode	No descriure el mètode utilitzat ni aportar altres detalls de la mort, ja que augmenten el risc de contagi. Especialment quan el mètode sigui nou o inusual. El mètode no ha d'aparèixer al titular. Cal evitar els detalls que puguin facilitar la imitació. Tampoc no s'hauria d'indicar com es produeix la mort amb aquest mètode ni qualificar aquesta mort de fàcil, ràpida, indolora, instantània o que fos la solució als seus problemes, inevitable.
	Lloc	No donar detalls sobre el lloc dels fets: nom, alçària d'un pont o d'un penya-segat, o descriure llocs com a idíl·lics. Cal ser especialment curós amb els llocs públics i de fàcil accés. No s'haurien d'identificar indrets com «populars per als suïcidis», «notoris» o «punts calents».
ESTRUCTURA I CONTINGUT: TITULAR, MATERIAL GRÀFIC...	Titular	No alarmar. No buscar el sensacionalisme: no utilitzar titulars grans, prominents, dramàtics o morbosos. Evitar detalls sobre el mètode emprat. Sempre que sigui possible, no fer servir termes com «suïcida», «suïcidi» o similars. La col·locació destacada de paraules com «suïcidi» i el mètode pot conduir a suïcidis per contagi o imitació.
	Portada	No s'ha de destacar la informació: no col·locar la notícia a la portada, contraportada o en ubicacions prominents d'un telenotícies o d'un programa de ràdio.
	Col·locació, format i durada	Limitar la durada tant de la notícia com el seguiment del cas. S'ha demostrat que la repetició i la publicitat augmenten el risc de suïcidis per contagi o imitació.
	Fotos i material gràfic	Evitar imatges o vídeos dramàtics, emotius, sensacionalistes, de la persona difunta o del seu entorn proper. No mostrar funerals ni homenatges públics, ni tampoc persones tristes o afectades, perquè poden incrementar els sentiments de desesperança en persones vulnerables. Si s'hi inclouen imatges, han de ser neutres o relacionades amb l'ajuda i el suport.
	Informació adequada i experts	La informació ha de ser precisa, amb dades objectives i oficials. Cal comptar amb l'opinió d'experts.
ABORDATGE DE LA NOTÍCIA	Llenguatge	S'han d'evitar termes com: «epidèmia», «creixement imparable», alguna cosa que es «dispara» o «xacra», perquè això podria generar imitació. No glorificar ni banalitzar l'acte o la mort, especialment en personatges públics. No fer referència al suïcidi com a «reeixit» o «fracassat», o com a «intent fallit». Tampoc emprar paraules que tinguin relació amb la criminalització o el pecat com «cometre». S'han d'intentar emprar en el seu lloc termes com a «intent de suïcidi», «es va suïcidar» o «es va llevar la vida». El llenguatge pot contribuir a estigmatitzar, a presentar el suïcidi com una opció per a bregar amb els problemes o com una cosa heroica o glamourosa.
	Romantitzar i glamoritzar	No utilitzar un llenguatge que sensacionalitzi, normalitzi, romatitzi o glorifiqui el suïcidi, ni que el presenti com una solució viable als problemes, com una sortida comprensible o com una opció raonable. Tampoc com una resposta comuna o acceptable davant la dificultat.
	Pèrdua evitable, previsió i patiment	S'ha d'informar que el suïcidi és una pèrdua evitable i que es pot prevenir, així com del patiment i el dolor que genera en l'entorn.
	Motiu o causa	No simplificar el motiu d'un suïcidi. No relacionar el suïcidi amb una sola causa, com la pèrdua de la feina o un divorci. Les investigacions mostren que el suïcidi és molt complex i que la causa sempre és una combinació de factors . Si s'informa d'una única causa, el públic entén el suïcidi de manera simplista i es fomenta el mite que és resultat de les circumstàncies i que no es pot prevenir. És millor incloure les declaracions d'experts que no pas les de la policia o els testimonis, pel que fa a les causes.
	Sensacionalisme	No exagerar la magnitud del problema. Es pot dir que les xifres han pujat o augmentat, però no parlar d'epidèmia o de creixement imparable.

Taula 15. Recopilació de recomanacions basades en les guies, decàlegs i recomanacions recollides en els diferents apartats de l'epígraf 5. Elaboració pròpia (Continuació).

TEMA		RECOPIACIÓ DE RECOMANACIONS
SALUT	Salut mental	El suïcidi és un tema de salut pública , no és un defecte ni una feblesa, i pot anar acompanyat d'un problema de salut mental que potser no està diagnosticat. Sent un problema de salut, pot tenir un tractament per superar-lo . Però això no significa que la conducta suïcida sigui necessàriament causa o conseqüència d'un trastorn mental.
	Senyal d'alerta	Cal informar sobre els factors de risc relacionats amb qüestions com la malaltia mental, així com sobre els senyals d'alerta i la manera d'afrontar els factors estressants de la vida i/o els pensaments suïcides, i sobre la importància de demanar ajuda.
	Perspectiva positiva: hi ha alternatives	L'enfocament informatiu principal hauria de ser que el suïcidi es pot prevenir . És recomanable que l'enfocament es faci des d'una perspectiva positiva, de recuperació.
	Buscar ajuda	Facilitar recursos d'ajuda. Proporcionar informació precisa i recursos sobre on i com buscar ajuda per als pensaments i les crisis suïcides: línies d'ajuda 24 h, dades de contacte on es pugui demanar ajuda...
PROTAGONISTES	Famosos	Cal tenir especial cura a l'hora d'informar sobre suïcidis de persones famoses . Evitar una cobertura excessiva i la ubicació destacada de la notícia, sobretot en casos de celebritats. Sempre que sigui possible, incloure les dificultats de salut i evitar especulacions.
	Col·lectius vulnerables	Hi ha col·lectius més susceptibles al «contagi» del suïcidi, com ara els joves . Cal fer-ne una cobertura sensible que no el romantitzi.
	Entrevistes o testimonis	Comptar amb testimonis de persones que l'hagin superat és important per entendre el suïcidi i els seus impactes. Cal sensibilitat i precaució a l'hora d'entrevistar familiars o amics en dol o persones amb experiència de suïcidi. Intentar no entrevistar els afectats immediatament després de la pèrdua. Si una persona es mostra angoixada, pot afectar negativament persones vulnerables al suïcidi o que també siguin supervivents d'una pèrdua per suïcidi.
	Suïcidi després d'un assassinat	Hi ha situacions excepcionals en què algú se suïcida després de cometre un assassinat . Cal tractar-ho amb molta precaució, ja que pot atreure nivells importants d'atenció mediàtica.
ENTORN DIGITAL	Xarxes socials	Cal establir polítiques i protocols per a les xarxes socials . En aquests contextos, on la immediatesa i la brevetat són tan rellevants, cal tenir cura de no simplificar el problema ni magnificar-lo . S'ha de considerar la conveniència o no de promoure aquestes informacions.
	Comentaris	És més segur no obrir seccions de comentaris ; es poden fer advertiments de continguts i, sempre que sigui possible, evitar compartir notícies que no compleixin les pautes per informar de manera segura.
GUIES		Consultar alguna de les múltiples guies desenvolupades per donar suport a la informació i comunicació sobre el suïcidi.

6

La presència del suïcidi en els Codis Deontològics de Press Councils

S'han revisat els 55 codis ètics recollits a la base de dades de la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS.EU, 2025), fent cerques internes amb la paraula «suïcidi».

6.1. Dades generals

S'ha introduït en una taula la informació sobre el país⁶, el nom del codi (en alguns països hi ha més d'un), l'adreça http i els esments de la paraula «suïcidi». Si no s'ha trobat el terme «suïcidi» s'ha posat «no» (Taula 16).

Taula 16. Codis deontològics recollits en el repositori de la pàgina web de Press Councils (2025), organitzats per països amb esment a si recullen o no el tema del suïcidi. Elaboració pròpia.

País	Codi	S'esmenta el suïcidi?
Albània	Code of Ethics for Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/01_al/	NO
Armènia	Code of ethics of armenian media and journalists https://www.presscouncils.eu/codes/02_am/	SI
Austràlia	Statement of General Principles https://www.presscouncils.eu/codes/04_au/	NO
Àustria	Guiding Principles for Journalistic Activities (Code of Ethics for the Austrian Press) https://www.presscouncils.eu/codes/03_at/	SI
Azerbaidjan	Code of professional ethics for journalists of Azerbaijan https://www.presscouncils.eu/codes/05_az/	SI
Bèlgica	Code of practice (Flanders) https://www.presscouncils.eu/codes/07_be/	SI
	CDJ's Code of Journalistic Ethics (French-speaking) https://www.presscouncils.eu/codes/08_be/	NO
Bòsnia-Hercegovina	Press and Online Media Code of Bosnia and Herzegovina https://www.presscouncils.eu/codes/06_ba/	NO
Bulgària	Code of Ethics of the Bulgarian Media https://www.presscouncils.eu/codes/09_bg/	SI
Canadà	Quebec Press Council Guide of Journalistic Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/10_ca/	NO
Croàcia	Croatian journalists' code of honor https://www.presscouncils.eu/codes/25_hr/	SI

⁶ L'ordre en el qual apareixen els països en les taules és el de la pàgina web consultada, que era alfabètic però els noms estaven en anglès. En traduir-los, l'ordre alfabètic desapareix.

Taula 16. Codis deontològics recollits en el repositori de la pàgina web de Press Councils (2025), organitzats per països amb esment a si recullen o no el tema del suïcidi. Elaboració pròpia. (Continuació...)

País	Codi	S'esmenta el suïcidi?
Xipre	Journalists' Code of Practice https://www.presscouncils.eu/codes/12_cy/	SI
Dinamarca	The Press Ethical Rules https://www.presscouncils.eu/codes/14_dk/	SI
Estònia	Code of Ethics for the Estonian Press https://www.presscouncils.eu/codes/15_ee/	SI
Finlàndia	Guidelines for Journalists and an Annex https://www.presscouncils.eu/codes/19_fi/	NO
França	IFJ Global Charter of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/20_fr/	NO
	Declaration of the Rights and Duties of Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/22_fr/	NO
	Journalists' professional Code of Ethics (SNJ) https://www.presscouncils.eu/codes/21_fr/	NO
Geòrgia	The Charter of Journalistic Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/23_ge/	NO
Alemanya	German Press Code https://www.presscouncils.eu/codes/13_de/	SI
Grècia	Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/24_gr/	NO
Hongria	Self-regulatory ethical guidelines https://www.presscouncils.eu/codes/26_hu/	NO
Islàndia	Icelandic Press Council Rules of Ethics in Journalism https://www.presscouncils.eu/codes/29_is/	NO
Irlanda	Journalists' Code of Practice https://www.presscouncils.eu/codes/27_ie/	SI
Israel	Rules of Professional Ethics of Journalism https://www.presscouncils.eu/codes/28_il/	SI
Itàlia	Charter of Duties of Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/30_it/	NO
Kosovo	Press Code for Kosovo https://www.presscouncils.eu/codes/54_xk/	NO
Letònia	Latvian Union of Journalists Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/34_lv/	NO
Lituània	Code of ethics in providing information to the public of lithuania https://www.presscouncils.eu/codes/32_lt/	SI
Luxemburgo	Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/33_lu/	NO
Macedònia	Code of the ethics of journalists of Macedonia https://www.presscouncils.eu/codes/37_mk/	NO
Moldàvia	Moldovan Journalist's Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/35_md/	SI
Mongòlia	Mongolian Media Ethics Principles https://www.presscouncils.eu/codes/38_mn/	SI
Montenegro	Codex of Montenegrin Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/36_me/	SI
Països Baixos	Guidelines of the netherlands press council https://www.presscouncils.eu/codes/39_nl/	NO
Nova Zelanda	Statement of Principles https://www.presscouncils.eu/codes/41_nz/	NO

Taula 16. Codis deontològics recollits en el repositori de la pàgina web de Press Councils (2025), organitzats per països amb esment a si recullen o no el tema del suïcidi. Elaboració pròpia. (Continuació...)

País	Codi	S'esmenta el suïcidi?
Noruega	Code of Ethics of the Norwegian Press https://www.presscouncils.eu/codes/40_no/	SI
Polònia	Code of Ethics of the Association of Polish Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/42_pl/	NO
Portugal	Union of Journalists' Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/43_pt/	NO
Romania	Code of Professional Conduct https://www.presscouncils.eu/codes/44_ro/	NO
Rússia	Standard of Media Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/45_ru/	NO
Sèrbia	Serbian journalists' code of ethics https://www.presscouncils.eu/codes/49_sr/	NO
Eslovàquia	The journalist's code of ethics https://www.presscouncils.eu/codes/48_sk/	NO
Eslovènia	Code of ethics for journalists of Slovenia https://www.presscouncils.eu/codes/47_si/	SI
Sud-àfrica	The Press Code of Ethics and Conduct for South African Print and Online Media https://www.presscouncils.eu/codes/55_za/	NO
Espanya	Ethics of journalism (Andalusia) https://www.presscouncils.eu/codes/16_es/	NO
	Declaration of Principles of Professional Journalists (Catalunia) https://www.presscouncils.eu/codes/17_es/	SI
	Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/18_es/	NO
Sri Lanka	Code of Professional Practice (Code of Ethics) of The Editors' Guild of Sri Lanka. https://www.presscouncils.eu/codes/31_lk/	SI
Suècia	Code of Ethics for Press, Radio and Television in Sweden https://www.presscouncils.eu/codes/46_se/	SI
Suïssa	Declaration of Duties and Rights of Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/11_ch/	NO
Turquia	Professional Principles Of The Press https://www.presscouncils.eu/codes/50_tr/	NO
Ucraïna	Ethics Code of Ukrainian Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/51_ua/	NO
Regne Unit	Editors' Code of Practice (IPSO) https://www.presscouncils.eu/codes/52_uk/	SI
		SI

En total, dels 55 codis revisats, el suïcidi apareix esmentat explícitament en 23. I no s'ha trobat la paraula suïcidi en la majoria: 32. En la taula 17 es recull la cita textual dels codis en els quals l'esment és breu i en els epígrafs 6.2, 6.3 i 6.4

s'aborda l'anàlisi més detallada dels tres codis (Xi-pre, Lituània i *Editors' Code of Practice-IPSO* del Regne Unit) que inclouen el tema del suïcidi amb més profunditat i que estan assenyalats també en aquesta Taula 17.

Taula 17. Què diuen sobre el suïcidi els codis deontològics que l'esmenten? Elaboració pròpia a partir de les dades recaptades en la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS.EU, 2025).

País	Codi	Si es menciona el suïcidi: què es diu? (Cites originals en anglès)
Armènia	Code of ethics of Armenian media and journalists https://www.presscouncils.eu/codes/02_am/	4- Respect for Privacy and Other Human Rights (...) 06- To be tactful when collecting information, broadcasting video or audio materials, publishing interviews or photos of people with severe health issues, persons who committed/attempted suicide or suffered tragedy and sorrow;
Àustria	Guiding Principles for Journalistic Activities (Code of Ethics for the Austrian Press) https://www.presscouncils.eu/codes/03_at/	12- Suicide Coverage Media coverage on suicides and self-inflicted injury as well as on suicide attempts and attempts of self-inflicted injury has to be treated with much reserve. Especially because of the danger of imitation, responsible-minded journalists weigh up if the information is in the public interest and abstain from exaggerated reporting.
Azerbaidjan	Code of professional ethics for journalists of Azerbaijan https://www.presscouncils.eu/codes/05_az/	PRINCIPLE 3: Protection of honour and dignity, inviolability of personal life (...) 11-Journalists shall refrain from glorifying or unnecessarily sensational reporting about crime, violence, brutality and suicide . Journalists shall be careful not to be used as a means by those who promote, incite or use violence; instead, journalists shall report on their activities with due constraint and only if there is a clear public interest.
Bèlgica	Code of practice (Flanders) https://www.presscouncils.eu/codes/07_be/	GUIDELINE FOR ARTICLE 24. REPORTING ON SUICIDE Art. 24. The journalist must respect human dignity and must not probe further than public interest requires. The journalist must practice restraint in the selection of details and/or images for publication, even when the facts concerned strongly affect public opinion. In reporting on suicide the journalist respects the privacy of the person concerned and those closest to him. He avoids simplification of the immediate cause(s) leading up to the attempt, dramatizing the situation, detailed descriptions and a positive emphasis on the facts.
Bulgària	Code of Ethics of the Bulgarian Media https://www.presscouncils.eu/codes/09_bg/	2. COLLECTION AND PRESENTATION OF INFORMATION (...) 8. Suicides 1. We shall avoid publishing details of suicide methods in order to limit the risk of imitation
Croàcia	Croatian journalists' code of honor https://www.presscouncils.eu/codes/25_hr/	FUNDAMENTAL HUMAN RIGHTS AND FREEDOMS (...) 03. Particular attention, caution and accountability are required when reporting suicides , accidents, personal tragedies, illnesses, deaths and acts of violence. A journalist should avoid interviewing and portraying persons who are directly or indirectly affected by these events, except in the case of extreme public interest. In this case, the journalist is obliged to take into account the honor, reputation and dignity of the persons he/she reports about. 04. News of suicides and suicide attempts is not to be emphasized and should be kept to a minimum, with particular regard to children. The professional guidelines for suicide reporting need to be adhered to.
Xipre	Journalists' Code of Practice https://www.presscouncils.eu/codes/12_cy/	Analitzat en l'apartat 6.1 d'aquest informe.
Dinamarca	The Press Ethical Rules https://www.presscouncils.eu/codes/14_dk/	B. Conduct contrary to sound press ethics (...) 02. Suicides or attempted suicides should not be mentioned unless an obvious public interest requires or justifies public coverage, and in that case the coverage should be as considerate as possible.

Taula 17. Què diuen sobre el suïcidi els codis deontològics que l'esmenten? Elaboració pròpia a partir de les dades recaptades en la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS.EU, 2025). (Continuació...)

País	Codi	Si es menciona el suïcidi: què es diu? (Cites originals en anglès)
Estònia	Code of Ethics for the Estonian Press https://www.presscouncils.eu/codes/15_ee/	4. Editorial guidelines (...) 21. The media shall not treat any individual as a criminal prior to a court sentence to that effect. The news value of a suicide or attempted suicide is to be questioned rigorously.
Alemanya	German Press Code https://www.presscouncils.eu/codes/13_de/	GUIDELINE 8.7 SUICIDE Reporting on suicide calls for restraint. This applies in particular to the publication of names and photographs and the description of the particular circumstances.
Irlanda	Journalists' Code of Practice https://www.presscouncils.eu/codes/27_ie/	Principle 10 - Reporting of Suicide In the reporting of suicide , excessive detail of the means of suicide should be avoided.
Israel	Rules of Professional Ethics of Journalism https://www.presscouncils.eu/codes/28_il/	Casualties (...) G. (Amendment 18:9.08) When reporting on suicide , the newspaper and journalist shall exercise sensitivity and caution, and should, in general, refrain from publication of the method employed.
Lituània	Code of ethics in providing information to the public of Lithuania https://www.presscouncils.eu/codes/32_lt/	Analitzat en l'apartat 6.2 d'aquest informe.
Moldàvia	Moldovan Journalist's Code of Ethics https://www.presscouncils.eu/codes/35_md/	3. Human Rights Protection (...) 17. The journalist protects the identity of children involved in events with negative connotation (accidents, crimes, family conflicts, suicides , violence and any kind of abuse etc.), including as witnesses. Audio/video recordings and photographs must be changed in order to protect children's identity. Exception are the situations in which the children's identification is of public interest and those in which the journalist acts in the supreme interest of the child, with or without their parents' or guardians' agreement. Tolerance and Non-Discrimination
Mongòlia	Mongolian Media Ethics Principles https://www.presscouncils.eu/codes/38_mn/	4. Avoid inappropriately sensational coverage of accidents, crime, violence, terrorism and other inhuman acts. (...) 06. Reporting on suicide , in particular the publication of names, other identifying details, pictures and particular circumstances, calls for restraint. 6. Journalism respects people's privacy. (...) 07. Detailed presentation of suicide , in particular names, pictures and conditions of suicide shall be avoided.
Montenegro	Codex of Montenegrin Journalists https://www.presscouncils.eu/codes/36_me/	Principle 08: A journalist is obliged to be very careful when dealing with private life of people. A right to private life is disproportional to the importance of a public function that an individual performs, but in those cases, it is necessary to respect human dignity as well. (...) 8. Guidelines for Principle 8 01 Right to privacy (...) (h) Reporting on suicides calls for restraint. This applies in particular to the publication of names and detailed descriptions of the circumstances. Exceptions are justifiable only if the case is of public interest.

Taula 17. Què diuen sobre el suïcidi els codis deontològics que l'esmenten? Elaboració pròpia a partir de les dades recaptades en la pàgina web de Press Councils (PRESSCOUNCILS.EU, 2025). (Continuació...)

País	Codi	Si es menciona el suïcidi: què es diu? (Cites originals en anglès)
Noruega	Code of Ethics of the Norwegian Press https://www.presscouncils.eu/codes/40_no/	4- Publication Rules (...) 09. Be cautious when reporting on suicide and attempted suicide . Avoid reporting that is not necessary for meeting a general need for information. Avoid description of methods or other matters that may contribute to provoking further suicidal actions.
Eslovènia	Code of ethics for journalists of Slovenia https://www.presscouncils.eu/codes/47_si/	General ethical standards (...) 06. A journalist shall report about suicide and attempted suicide only if it serves the public interest. In doing so, the causes and circumstances of suicide or attempted suicide are stated with caution. Methods and locations of the deed are not stated. The identity of the person who committed suicide or attempted to commit suicide is disclosed only if it serves the public interest. The exception to this is reporting about historical figures.
Espanya	Declaration of Principles of Professional Journalists (Catalonia) https://www.presscouncils.eu/codes/17_es/	9. Respect the right to privacy People should be treated with respect and dignity, particularly the most vulnerable ones. Unnecessary interference and speculations about their feelings and circumstances should be avoided. Harming unjustifiably the dignity of individuals through words or pictures, even beyond their death, disobey the journalistic ethics. The cases of suicide will be disclosed only when they have personal relevance or a real public interest, bearing in mind always the risk of a mimetic effect. 11. Protect the rights of minors Spreading the identity of minors should be avoided when they appear as victims (except in the case of murder and cases of kidnappings or disappearances), witnesses or suspects. This consideration is particularly relevant in matters of special social significance, such as sex abuse, suicides , problems related to adoptions or children of incarcerated parents. Besides, the journalists should avoid identifying against their will innocent relatives or other close people of accused or convicted persons in criminal proceedings. As a general rule, children should not be interviewed nor photographed or filmed without the explicit consent of their parents, legal guardians, teachers or educators. It is also not fair to allege the public relevance of relatives or close people to justify the interference in the children's private life or the exploitation of their image.
Sri Lanka	Code of Professional Practice (Code of Ethics) of The Editors' Guild of Sri Lanka. https://www.presscouncils.eu/codes/31_lk/	6. General Reporting and Writing. (...) 05. When reporting suicide , care should be taken not to give excessive detail of the method used.
Suècia	Code of Ethics for Press, Radio and Television in Sweden https://www.presscouncils.eu/codes/46_se/	Respect individual integrity: 01 Consider carefully any publicity which could violate the privacy and integrity of individuals. Refrain from such publicity unless the public interest obviously demands public scrutiny. 02 Exercise great caution in publishing information about suicide and attempted suicide , particularly with regard to the feelings of relatives and in view of what has been said above concerning the privacy and integrity of individuals.
Regne Unit	Editors' Code of Practice (IPSO) https://www.presscouncils.eu/codes/52_uk/	Analitzat en l'apartat 6.3 d'aquest informe.
	The Impress Standards Code https://www.presscouncils.eu/codes/53_uk/	9. Suicide 01. When reporting on suicide or self-harm, publishers must not provide excessive details of the method used or speculate on the motives.

Es pot destacar que, en diversos codis, el marc en què es parla del suïcidi és el dels drets humans i la dignitat, la integritat o la privacitat. Al codi d'**Armènia**, s'hi recullen bàsicament el respecte a la privacitat, la dignitat i els drets humans, i es demana tacte a l'hora de recollir i publicar la informació. El de **Moldàvia** també fa referència al suïcidi en relació amb la protecció dels drets humans i, en concret, quan parla de protegir la identitat dels infants que es troben en situacions amb connotacions negatives. En aquests casos, s'indica que s'ha de protegir la seva identitat modificant fotografies o gravacions, tret que la identificació tingui un interès públic i sigui en benefici superior del menor. El de **Bèlgica** demana novament respecte pels drets humans i la dignitat, moderació a l'hora de publicar detalls o imatges —fins i tot quan els fets tinguin un gran impacte en l'opinió pública—, i sol·licita que es respecti la privacitat de la persona afectada i del seu entorn més proper. Recull que cal fugir de la simplificació de la causa immediata i de donar descripcions detallades, especialment del mètode, així com evitar dramatitzar la situació i posar un èmfasi positiu en els fets. El de **Suècia** considera que s'ha de tenir una cura especial amb els sentiments dels familiars i que s'ha de tenir en compte tot el que s'ha dit en un apartat anterior sobre respectar la privacitat i la integritat de les persones, llevat que hi hagi un interès públic evident.

En alguns pocs casos, el tema del suïcidi es menciona al costat de la violència i d'actes criminals. El d'**Azerbaidjan** mostra preocupació per la persona afectada i el seu cercle més proper, i demana fugir del sensacionalisme i la glorificació; també demana prudència per no permetre que els qui promouen la violència s'aprofitin de la informació i insta a valorar si realment aquesta informació té un interès públic. El de **Mongòlia** també fa referència al suïcidi en el marc d'evitar el sensacionalisme en accidents, crims, terrorisme, violència i altres «actes inhumans». En un dels apartats, demana restriccions a l'hora de publicar detalls identificatius, com noms, fotos o circumstàncies particulars. A més, esmen-

ta el suïcidi quan parla del respecte a la privacitat de les persones i torna a insistir que s'han d'evitar els detalls de noms, fotos i condicions del suïcidi. El d'**Estònia** el menciona juntament amb el tema del crim i diu que el valor com a notícia d'un suïcidi o d'un intent de suïcidi s'ha de qüestionar amb rigor. El codi del Col·legi de Periodistes de **Catalunya** és l'únic dels tres que hi ha a **Espanya** on es recull el tema del suïcidi. S'aborda en dos criteris (9 i 11) on s'indica que només es difondran els suïcidis que tinguin rellevància personal o un interès públic «manifest» i es demana tenir en compte el risc d'un efecte mimètic. En el criteri 11, relatiu a la protecció dels drets dels menors, es demana evitar difondre'n la identitat quan apareguin com a víctimes, testimonis o inculpats en causes criminals.

Una de les coincidències més freqüents és que els codis demanen no donar detalls, especialment del mètode, ni fotografies, noms o descripcions. Sovint mencionen el risc d'imitació o d'efecte mimètic. El d'**Austràlia** demana prudència en el tractament pel risc d'imitació. En la mateixa línia, el de **Noruega** demana precaució i evitar informar si no és necessari per cobrir una necessitat d'informació general. Sol·licita evitar detalls del mètode o qualsevol altre aspecte que pugui afavorir posteriors accions suïcides. Els de **Bulgària**, **Irlanda**, **The Impress Standards Code** del Regne Unit i el de **Sri Lanka** només comenten que s'han d'evitar els detalls del mètode. Els dos últims indiquen que no s'han de donar detalls «excessius» sobre el mètode. I el del Regne Unit afegeix que tampoc no s'hauria d'especular sobre els motius. El codi d'**Israel** també demana exercir sensibilitat i precaució, i no publicar el mètode emprat. El codi d'**Alemanya** demana moderació, especialment que no es publiquin noms ni fotografies ni descripcions de circumstàncies particulars.

Alguns codis indiquen que no s'hauria d'informar del suïcidi tret que sigui d'interès públic. En aquests casos, hi ha diferències en la importància

que ha de tenir aquest interès públic. El codi d'**Eslovènia** indica simplement que només s'ha d'informar del suïcidi si serveix a l'interès públic. Demana precaució a l'hora de publicar-ne les causes i circumstàncies, que no es mencionin mètodes ni llocs, i assenyalava que la identitat de la persona que «va cometre»⁷ suïcidi només es menciona si serveix a l'interès públic, amb l'excepció de figures històriques. El codi de **Croàcia** puntualitza que l'interès públic ha de ser «extrem» per informar i, en aquests casos, demana que es tingui en compte l'honor, la reputació i la dignitat de les persones sobre les quals s'informa. Sol·licita que no s'entrevisti ni es retrati la resta de persones implicades. També demana que no s'emfatitzin aquestes notícies, que es mantinguin al mínim, amb una cura especial cap als infants. Finalment, esmenta les guies professionals per informar sobre el suïcidi i indica que cal adherir-s'hi. El codi de **Dinamarca** sol·licita que no es mencioni el suïcidi tret que hi hagi un interès públic que en requereixi o justifiqui la cobertura, i assenyalava que en aquests casos s'ha de fer de la manera més considerada possible. El de **Montenegro** també centra l'atenció en el dret a la privacitat i demana restriccions sobretot a l'hora de publicar detalls com els noms o les descripcions detallades de les circumstàncies. De nou, l'interès públic és l'únic motiu d'excepció.

A continuació, s'analitzen els tres codis ètics que recullen de manera més àmplia indicacions sobre el suïcidi.

6.2. Journalists' Code of Practice, Xipre

Aquest codi afirma que hi ha indicis contundents que els mitjans de comunicació contribueixen de manera considerable al fenomen social del suïcidi. Fa referència al fet que l'Organització Mundial de la Salut el considera un greu problema de salut pública. També explica que l'OMS i l'Associació In-

ternacional per a la Prevenció del Suïcidi (IASP) van publicar un informe especial adreçat als professionals dels mitjans de comunicació, on es recullen els resultats de 50 investigacions realitzades arreu del món. Per tant, **les addendes analitzades es van fer recentment i ja inclouen totes les noves directrius sobre com informar sobre el suïcidi que apareixen a la guia de l'OMS esmentada.**

Així mateix, afirma que totes les investigacions han arribat a la conclusió que la informació dels mitjans sobre els suïcidis pot donar lloc a conductes suïcides imitatives immediatament després de la informació i en un termini de tres setmanes. El codi sosté que la similitud entre l'estímul i la persona descrita a la notícia i el lector/espectador, pel que fa a l'edat, el gènere, les circumstàncies financeres o personals i altres elements d'identificació, és un factor important d'imitació.

La paraula «suïcidi» apareix 28 vegades en aquest codi. La primera és dins de les clàusules especials, la número 5, que fa referència al dol, a la pena i a l'estat de xoc.

Indica que, en els casos de dol, pena o commoció, és necessari actuar amb discreció i empatia, així com evitar qualsevol acte que pugui agreujar el dolor. Els mitjans de comunicació han d'abstenir-se de publicar o difondre imatges de persones en aquests tres estats i, en els casos en què la publicació o difusió d'aquestes imatges estigui justificada, s'han de tractar amb especial cura.

El codi estableix clarament que no s'han de publicar notícies sobre suïcidis. I, en els casos extraordinaris en què les circumstàncies ho justifiquin, s'ha de mostrar sensibilitat i una cura especial per evitar detalls sobre el mètode, fins i tot si aquests detalls s'han obtingut mitjançant un procediment qualificat. Aquesta clàusula no impedeix la publicació d'infor-

7 L'ús del verb «cometre» no és freqüent en els codis, en línia amb les indicacions de les guies professionals per a no vincular el suïcidi amb el crim o el pecat. En aquest cas, s'empra aquest terme perquè en l'original en anglès s'esmenta repetidament «committed suïcidi or attempted to commit suïcidi»

mació obtinguda de procediments judicials, sempre que es tinguin en compte totes les altres clàusules pertinents del Codi.

Més endavant, a les addendes (*Addendum*), dins de les guies explicatives, s'indica que, sobre la base de la disposició pertinent del Codi de conducta dels periodistes, el Comitè d'Ètica ha emès una sèrie de directrius explicatives que es citen allà en ordre cronològic d'incorporació al Codi.

La número 6 fa referència a la cobertura mediàtica dels casos de suïcidi i és força extensa, tot i que comença indicant que se'n fa un resum. En primer lloc, s'assenyala que les notícies sobre suïcidis no s'han de publicar ni difondre acríticament, tret de casos excepcionals en què la història tingui un gran interès periodístic per circumstàncies especials.

Quan la publicació estigui justificada, cal evitar l'ús de llenguatge i expressions sensacionalistes o la normalització del suïcidi o la seva presentació com una sortida als problemes. També s'ha d'evitar la descripció explícita del mètode o procés d'un suïcidi o d'un intent de suïcidi. No s'ha de donar informació detallada sobre el lloc d'un suïcidi consumat o intentat.

Els titulars s'han de redactar amb molta cura i l'ús de fotografies o seqüències de vídeo s'ha de fer amb prudència.

S'ha de tenir una cura especial a l'hora d'informar sobre suïcidis de persones famoses, i les persones que han patit un suïcidi s'han de tractar amb la consideració deguda. Un suïcidi podria oferir l'oportunitat d'informar el públic tot proporcionant informació sobre les seves repercussions en familiars i amics, i sobre on pot acudir una persona que necessiti ajuda.

Com a principi general, els mitjans de comunicació no han de publicar notícies sobre suïcidis, amb l'excepció de casos inusuals en què la publicació estigui justificada per circumstàncies específiques.

Per exemple, un cas excepcional podria ser el suïcidi d'una personalitat o celebritat coneguda, sempre que la publicació tingui una finalitat social o contribueixi a l'aplicació de mesures correctives. No obstant això, aquestes excepcions també s'han de regir per totes les altres disposicions del Codi relatives al suïcidi.

En particular, en els casos en què els fets justifiquin una desviació de la norma, la notícia ha de tenir com a objectiu la informació i no el sensacionalisme, i no ha de contenir detalls sobre les raons o el mètode, ni sobre la manera, els mitjans o el procés del suïcidi. Fins i tot en els casos en què la informació provingui d'un procediment privilegiat, com audiències judicials públiques o declaracions d'una persona competent per parlar d'aquest tema en concret, aquesta informació no s'ha de publicar.

També recull que s'ha observat que, com més coneguda o influent és la persona que s'ha suïcidat, més àmplia és la conducta imitativa que en segueix, i indica que alguns subgrups, com ara els joves o les persones que pateixen depressió, poden ser especialment vulnerables a la imitació de conductes suïcides. La descripció del suïcidi mitjançant un mètode determinat pot provocar la imitació d'aquest mètode.

S'indica que, quan determinades circumstàncies justifiquin la cobertura mediàtica del suïcidi, no s'ha d'oferir una explicació simplista de les raons que hi han conduït. Seria enganyós atribuir el suïcidi a un esdeveniment individual, com un fracàs en un examen, la ruptura d'una relació o una catàstrofe econòmica, sense aprofundir en altres factors. El suïcidi no és mai el resultat d'una sola causa. Sempre cal tenir en compte els trastorns mentals, la impulsivitat i els factors culturals, genètics i socioeconòmics.

Afirma que, segons l'estudi esmentat, en lloc de sensacionalitzar el suïcidi, els mitjans de comunicació haurien de tenir un efecte dissuasiu presen-

tant-ne les conseqüències negatives. Aquestes conseqüències inclouen l'impacte devastador que el suïcidi té en els familiars i amics, que lamenten la seva pèrdua i se senten estigmatitzats, enrabiats o fins i tot culpables, preguntant-se si hi va haver senyals que no van saber veure.

6.3. Code of ethics in providing information to the public of Lithuania

En aquest codi lituà es parla del suïcidi en quatre articles, concretament del 39 al 42. Els consells que s'aporten estan molt alineats també amb les directrius de l'OMS i de les guies esmentades a l'inici d'aquest informe.

A l'article 39 s'indica que periodistes, productors i comunicadors d'informació pública no han d'abusar de les imatges i relats sobre catàstrofes, accidents, morts, intents de suïcidi, ferits, violència, agressió o crueltat animal que puguin ferir els sentiments de les persones retratades o dels seus familiars, així com afectar la sensibilitat dels usuaris de la informació.

Quan s'informa al públic sobre elements d'aquesta naturalesa també s'indica que s'ha d'evitar tota acusació irracional, ironia, sarcasme o elements d'intimidació. S'han de publicar advertències i la informació s'ha d'assenyalar adequadament, permetent així que els usuaris sensibles a la informació puguin evitar-la.

L'article 40 indica que està prohibit publicar informació sobre una persona que es troba en estat afectat («affected state») o imatges filmades o fotografiades que continguin una persona en estat afectat o que s'està morint.

Per mostrar respecte a la privacitat d'una persona i dels seus familiars, els periodistes, productors

i comunicadors d'informació pública no han d'esmentar cap cognom o altra dada que pugui ajudar a identificar aquesta persona (especialment si és menor d'edat) en relació amb un suïcidi o un intent de suïcidi. Està prohibit publicar material en vídeo que contingui un procés de suïcidi o una persona que s'ha suïcidat.

L'article 41 especifica que, en publicar qualsevol informació sobre suïcidis o intents de suïcidi, els periodistes, productors i comunicadors d'informació pública han de tenir especial cura en indicar els motius del suïcidi o de l'intent de suïcidi, per tal de garantir que la informació publicada no fomenti la conducta suïcida en la societat. El suïcidi no s'ha de tractar com una forma adequada de resoldre un problema determinat; per tant, no s'han d'utilitzar descripcions que romantitzin el suïcidi.

En publicar-ho, és necessari informar el públic sobre les possibilitats existents de rebre ajuda emocional i psicològica, així com sobre els grups d'autoajuda per a les persones properes a qui s'han suïcidat.

Finalment, l'article 42 indica que no s'ha d'especificar el mètode de suïcidi o de l'intent de suïcidi, fent èmfasi especialment en els titulars (o en els tràilers). Indica que no es poden utilitzar fotografies ni material filmat que contingui imatges del mètode de suïcidi o que il·lustrin un comportament suïcida (per exemple, una corda, medicaments, una pistola, etc.).

6.4. The Editors' Code of Practice, The Independent Press Standards Organisation-IPSO, Regne Unit

L'*Independent Press Standards Organisation-IPSO* té el *The Editors' Code of Practice* (IPSO, 2025a) com a marc per regular tant les notícies im-

preses com les digitals. S'ha consultat l'última versió del Codi que entra en vigor l'1 de gener de 2025 i recull a la clàusula 5 com informar sobre el suïcidi de manera senzilla indicant que, per evitar actes per imitació, s'ha de tenir cura de no donar detalls excessius sobre el mètode utilitzat tenint en compte, al mateix temps, el dret dels mitjans a informar sobre els procediments legals. Això és el que indica literalment:

Clause 5- Reporting suicide

When reporting suicide, to prevent simulative acts care should be taken to avoid excessive detail of the method used, while taking into account the media's right to report legal proceedings.

The Editors' Codebook és el manual que contextualitza el Codi i desenvolupa la clàusula 5 en un epígraf de 6 pàgines (IPSO, 2025b). S'aclearix que **la cobertura del suïcidi es va convertir en clàusula independent el 2016, i que hi ha evidència que mostra els beneficis d'una cobertura sensible del tema incloent entrevistes amb persones que han tingut intents previs.**

Indica també que es poden fer excepcions si és un cas d'interès públic. Els editors han d'equilibrar el dret del públic a estar informat amb la necessitat de no exacerbar, romantitzar o glamouritzar una situació. Això últim és especialment delicat en casos de suïcidis de celebritats o de suïcidis en una ubicació concreta. En ser una actualització recent, inclou un comentari sobre xarxes socials i adverteix que s'ha de tenir cura en publicar-hi comentaris que puguin romantitzar el suïcidi o suggerir-lo com una solució o resposta a les dificultats. També s'ha de tenir cura amb els titulars o els destacats que reflecteixin aquests punts.

Aquest text recull que la *Suicide Act 1961* va ser la llei que va despenalitzar l'acte de suïcidar-se (s'ha de tenir en compte que les legislacions són dife-

rents a cada país) i que moltes organitzacions estan preocupades per l'ús de la paraula «cometre» juntament amb suïcidi (en anglès «commit suicide») perquè l'estigmatitza i provoca sentiments de vergonya que poden impedir la sol·licitud d'ajuda. Indica que és preferible referir-se a la decisió com treure's la vida («take their own life») o dir que ha mort per suïcidi («they died by suicide»).

Es recomana incloure informació de contacte o enllaços a entitats que donen suport i ajuda. Es protegeix el dret dels mitjans a informar, però es demana cura per evitar detalls excessius que puguin donar lloc a imitacions o intrusions en el dol. Es posen diversos exemples de detalls excessius:

- La quantitat de píndoles preses en una sobredosi
- Els passos per administrar un verí
- La posició de les ferides en un cos i com es van fer.

D'altra banda, IPSO té també una guia sobre morts i investigacions (IPSO, 2024a) en la qual es fa una referència explícita al suïcidi, que apareix com l'últim dels punts clau dient que s'ha de tenir cura en informar sobre el suïcidi, insistint en evitar detalls excessius del mètode usat per reduir el risc que altres persones el copiïn (IPSO 2024a: 1).

Es menciona novament al final del document, reconeixent que existeix un interès públic significatiu atès que segueix sent un problema greu de salut pública. Aclareix que tant editors com periodistes es posen en contacte periòdicament amb ells per demanar assessorament sobre com s'aplica el Codi a la informació sobre el suïcidi, i que han elaborat una guia sobre aquest tema que inclou informació sobre detalls excessius i mètodes nous (IPSO, 2024a: 14).

És interessant que, entre els punts clau que destaquen, inclouen d'una banda que el fet de la mort d'algú no és privat perquè afecta una comunitat i, per tant, és legítim informar-ne i, d'altra banda, de-

mana als periodistes que mostrin sensibilitat cap a les persones en estat de dol i commoció, i sol·licita que es tingui la consideració adequada als desitjos i necessitats dels endolats, que és el tema també de la seva clàusula 4.

Finalment, IPSO té una guia específica, de 15 pàgines, per informar sobre el suïcidi, revisada per última vegada l'1 d'octubre de 2024 (IPSO, 2024b). Aquests són, traduïts, els punts clau que destaquen en la seva guia:

- Les investigacions mostren que les representacions del suïcidi als mitjans poden influir en el comportament suïcida i conduir a actes imitatis, en particular entre grups vulnerables o joves.
- La publicació de detalls excessius sobre un suïcidi pot donar lloc a actes d'imitació.
- S'ha de tenir especial cura en informar sobre mètodes nous, per evitar que es cridi l'atenció sobre un mètode de suïcidi relativament inusual.
- Com que les investigacions es duen a terme en públic, la informació revelada durant els procediments ja és de domini públic i no és privada per a la família del difunt.
- En informar sobre investigacions i altres procediments legals, el paper de la publicació és donar un relat precís de les proves presentades.
- IPSO pot proporcionar assessorament no vinculant les 24 hores prèvies a la publicació, sobre el Codi, si existeixen inquietuds sobre els articles abans de la seva publicació (IPSO, 2024b: 1).

Les xarxes socials: un tema pendent

Un altre tema interessant que aborden Fink, Santaella-Tenorio i Keyes (2018: 9) quan analitzen el cas de Robin Williams és el de les xarxes socials com a factor de risc nou i emergent per a la difusió d'informació després de la mort d'una celebritat. Expliquen que el centre de recerca PEW estima que, el 2015, aproximadament el 65% dels adults als Estats Units rebien les notícies a través de Facebook i Twitter (Actualment X).

Per això consideren que, encara que els mitjans de comunicació tradicionals segueixin les pautes establertes per informar sobre els suïcidis de persones famoses, el paper que hi juguen l'especulació i la difusió de notícies a les xarxes socials pot contrarestar qualsevol missatge de prevenció que es difongui a les fonts tradicionals.

El tractament del suïcidi a les xarxes socials és un tema pendent que amb prou feines s'aborda o esmenta a les guies i codis més actuals dels que s'han consultat. Precisament, les xarxes socials són un context en què pot ser especialment complicat seguir algunes de les recomanacions per als mitjans a causa de la brevetat i l'estil habitual del que s'hi comparteix.

S'han trobat poques guies per a mitjans o pautes referents a aquest àmbit, en què també tenen presència els mitjans de comunicació. Hi ha excepcions molt interessants, com l'article «Análisis de medios y audiencias en redes sociales ante informaciones sobre suicidio», publicat per Ángeles Durán-Mañes, Francisco-Javier Paniagua-Rojano i Francisco Fernández-Beltrán (2023) a la revista *Comunicar*, que analitza com els mitjans de comuni-

cació espanyols tracten aquest tema a les xarxes socials —centrant-se en Twitter— i com les audiències interactuen amb aquests continguts. Aquest estudi va analitzar 114 tuïts de mitjans espanyols durant la primera meitat de 2022 i s'inclou en aquest informe perquè es considera una anàlisi pertinent per al nostre context.

En les conclusions, els investigadors apunten a l'increment de les publicacions periodístiques sobre suïcidi, però les qualifiquen d'insuficients en relació amb el nombre de casos. Recullen dades de gairebé 2.000 persones mortes per suïcidi cada mig any a Espanya. Tanmateix, en aquell període només van identificar 141 tuïts entre els perfils dels nou mitjans de comunicació analitzats durant els sis primers mesos de 2022.

Destaca que els mitjans analitzats reproduïen a les xarxes socials allò que fan als seus canals informatius i que la majoria dels missatges se centren en la prevenció i en testimonis de persones que han tingut algun intent de suïcidi, en línia amb les recomanacions actuals per als mitjans:

Cabe valorar positivamente que los enfoques que predominan son la prevención (52,43% de los mensajes compartidos) y los testimonios de personas que intentaron quitarse la vida (18,45%). Este mismo predominio de la responsabilidad de los comunicadores se observa también en el comportamiento de las audiencias, que centran su interacción en las publicaciones relacionadas con la prevención (78% de los retuits y 62% de los comentarios) y los testimonios (12% de los retuits y 22% de los comen-

tarios). (Durán-Mañes, Paniagua-Rojano y Fernández-Beltrán, 2023: 126).

En el costat negatiu, els investigadors troben que els errors més freqüents o les expressions no recomanades més habituals en Twitter són «las continuas menciones a la idea de «intento de suicidio frustrado» (11,65%) o señalar el nombre de la víctima (11,65%)». L'article assenyala que els mitjans solen complir amb els codis, però que quan es comet un error, l'impacte en les xarxes es veu amplificat:

Así, esa expresión equivocada de «intento de suicidio frustrado» concentra la mayoría de retuits (54,15%) y de los comentarios (46,68%). Por ello es especialmente crítico que los medios actúen con extrema conciencia de su responsabilidad cuando publican o comparten contenido en las redes sociales. (Durán-Mañes, Paniagua-Rojano y Fernández-Beltrán, 2023: 126).

D'altra banda, la guia d'Orygen (Hill, Lamblin, La Sala, Thorn, Teh i Robinson, 2020) explica que les xarxes socials poden tenir un paper important en la resposta al suïcidi d'una persona jove i ajudar a prevenir agrupacions (*clusters*) de suïcidis quan s'utilitzen de manera planificada i estratègica.

Indica, per exemple, que podrien fer-se servir per compartir ràpidament, amb un gran abast i impacte, informació de suport i línies d'ajuda. No obstant això, també recull que les xarxes socials tenen el potencial de causar perjudici. Per exemple, amb la desinformació i els rumors que es poden propagar ràpidament en línia. El contingut que sensacionalitza el suïcidi o el retrata de manera positiva o estigmatitzant pot contribuir a resultats adversos, com podria ser un augment de la conducta suïcida en persones vulnerables.

Per aquests motius, aquesta guia indica que, amb freqüència, en la resposta i la prevenció dels grups de suïcidis, es recomana que les comunitats

monitoritzin les xarxes socials després d'una mort per suïcidi. Però els detalls sobre quin contingut monitoritzar, com respondre a algú que pot estar en risc i com promoure converses segures sobre el suïcidi són limitats.

Per això, Orygen indica a la introducció que ha desenvolupat la guia per a comunitats, responsables polítics i proveïdors i encarregats de serveis. És una guia que es basa en les **directrius #chatsafe**, que afirmen ser les primeres directrius basades en evidències dissenyades per ajudar els joves a parlar de manera segura a les xarxes socials sobre el suïcidi. És un document molt recomanable per comprendre com utilitzar les xarxes socials per informar sobre un suïcidi, però no és específic per a mitjans de comunicació, de manera que no aprofundirem en el seu contingut.

Tot i així, sembla especialment interessant i rellevant la següent recomanació que traduïm de l'anglès:

Prepari una plantilla de comunicació a les xarxes socials per poder arribar ràpidament a múltiples parts interessades, que inclogui (però no es limiti a):

- Un enllaç al lloc web [#chatsafe](#);
- Informació sobre els serveis de crisi locals, incloent-hi aquells disponibles fora de l'horari laboral; i
- Enllaços a recursos o materials de formació que puguin ser útils per als pares i altres gatekeepers de la comunitat (per exemple, el fullet *Coping with Self-harm* per a pares d'Orygen, o [programes de capacitació per a gatekeepers](#) basats en evidències). (Hill, Lamblin, La Sala, Thorn, Teh i Robinson, 2020)

Finalment, Mindframe també té estudis i guies per a xarxes socials, encara que tampoc són específics per a mitjans de comunicació sinó

més aviat per a organitzacions que les usin per a informar sobre el suïcidi. Tenen una guia completa (Mindframe, 2025d) i després una breu de dues pàgines (Mindframe, s.f.) que resumeix en tot just una pàgina els principals temes (Figura 12).

La majoria dels consells coincideixen amb els que es donen per a mitjans en general. Per tant, destacarem únicament el que recomanen quant a desenvolupar una política per a xarxes socials:

Desenvolupa una política per a xarxes socials

- Desenvolupa un banc de respostes estàndard perquè els moderadors les adaptin. Això també hauria d'incloure una guia/protocols per a filtrar el contingut generat pels usuaris.

- Inclou una estratègia per a mitigar el risc si una història o campanya pogués encoratjar a les persones a revelar angoixa suïcida. Això podria incloure implementar un monitoratge de la pàgina les 24 hores, els 7 dies de la setmana i brindar capacitació al personal sobre com respondre a l'angoixa.
- Familiaritza't amb les regles de les plataformes de xarxes socials sobre el contingut relacionat amb el suïcidi. (Mindframe, s.f.: 2)

Donada l'escassetat d'estudis i informació sobre aquest àmbit concret, sembla especialment necessari i urgent, abordar el tema del tractament informatiu del suïcidi en les xarxes socials per part dels mitjans de comunicació.

Social media: Quick reference guide for communicating safely about suicide

Use this quick reference guide with the [Guidance for social media online resource](#) to communicate safely and sensitively about suicide on social media platforms.

This resource, prepared in partnership with the Mindframe Social Media Advisory Group, builds on the Mindframe guidelines for reporting on suicide. It aims to assist media and communication professionals to make informed choices when moderating and managing social media.

Research shows when social media posts about a suicide death include factors such as the method or location of the suicide, there is an increased risk of individuals taking similar action. This area of concern is exacerbated due to the immediacy of social media and the difficulties in moderating various channels.

While most Australians may not be affected by exposure to suicide-related content on social media, it remains important that we support and protect all audiences. This includes those who are bereaved by suicide or have a lived and living experience of suicide.

For more detail and context, access the [Mindframe guidelines suite](#) including the [Our words matter: Guidelines for language use](#), the [Glossary of terms](#) and other other supporting resources.

Always consider the impact of the social media post on the audience that will be reading or viewing it.

Key guidance:

Develop a social media policy

- Develop a bank of standard responses for moderators to adapt. This should also include guidance/protocols for screening user-generated content.
- Include a strategy to mitigate risk if a story or campaign could encourage people to disclose suicidal distress. This could include implementing 24/7 monitoring of the page and providing staff training on responding to distress.
- Become familiar with social media platforms' rules on suicide-related content.

Apply these steps when developing content related to suicide

- Assess whether the story poses risk and is in the public interest. Only rely on official sources.
- Consider the impact on communities. In many Aboriginal and Torres Strait Islander communities, the depiction, mention or image of a person who has passed away can cause distress.
- Avoid language and images that increase stigma or glorify suicide. Refer to the [Our words matter](#) and [Images Matter](#) guidelines to inform decisions about language and image choices.

Take action on harmful content

- Hide or remove content that depicts suicide methods or public locations where an attempt or death has occurred.
- Contact the person who posted the content and link them to a [support service](#).
- Block, mute, or report content as appropriate.

Include appropriate help-seeking information

- Place the information in an effective location such as within a post or caption, or as a pinned comment.
- Provide contact details for at least two crisis support lines that are available 24/7 and are appropriate for the demographic.
- Contact details for help-seeking services, including population-specific reference cards, are available via the [Mindframe website](#).

Practice and encourage self-care for media and social media moderators

- Have a support plan in place for staff that are regularly dealing with suicide-related content.
- Consider alerting a manager, talking with someone you trust, or contacting a support service such as an employee assistance program (EAP) if you or anyone else is affected by the content.

For more detail and context, visit the [Guidance for social media](#) page on the Mindframe website.

Figura 12. Social Media: Quick reference guide for communicating safely about suicide (Mindframe, s.f.)

Després de les nombroses guies, codis, articles i documents analitzats, es pot concloure que, en línies generals, tots els organismes, experts, guies i codis deontològics als quals s'ha tingut accés semblen coincidir en la seva preocupació per:

- Intentar conscienciar que el suïcidi és un problema de salut pública, que és el principal motiu de mort per causa externa al país (FSME, 2023:8), amb 4.227 morts a Espanya i 614 a Catalunya l'any 2022, i que es pot prevenir si s'aborda de manera transversal.
- Reduir l'efecte mimètic o d'imitació.
- Reduir l'estigma associat a la salut mental i al suïcidi.
- Fomentar que les persones afectades demanin ajuda, facilitant sempre, juntament amb qualsevol informació sobre el suïcidi, les dades de contacte per rebre aquesta ajuda.

Quant a la preocupació per l'efecte mimètic, sembla haver-hi consens que aquest augmenta quan es produeix l'efecte *Werther* o el *Celebrity-suicide effect*:

- La història és popular i es viralitza.
- Tracta sobre una celebritat o un personatge de ficció conegut.
- Es romantitza o es glamouritza.
- Es cau en el sensacionalisme.
- S'ofereixen detalls del mètode o del lloc.
- Es simplifiquen els factors i es redueix a una única causa.
- Se'n fa un seguiment destacat als mitjans que s'allarga en el temps.

D'altra banda, també sembla haver-hi consens que l'efecte Papageno existeix i fa referència a l'impacte positiu i de prevenció que poden tenir els mitjans en el tema del suïcidi quan s'aborda de manera responsable:

- Es parla del suïcidi com un problema de salut pública, no de suïcidis impactants concrets, i s'ofereix informació sobre la complexitat del tema i se'n contextualitza.
- S'ofereixen històries de persones que han superat crisis suïcides i presenten relats que poden donar esperança a les persones afectades.
- Es dona informació sobre on sol·licitar ajuda, recursos de prevenció i acompanyament, com ara un telèfon al qual puguin trucar els afectats.
- Es compta amb l'assessorament de professionals.
- Es tracta com un tema de salut evitable del qual es pot parlar, i es contribueix a desestigmatitzar tant els pensaments i les crisis suïcides com els temes de salut mental.

Resulta curiós que, després del consens i la consciència sobre la necessitat d'informar èticament del suïcidi que està patent en totes les guies per a mitjans consultades, únicament 23 dels 55 codis revisats fan esment de la paraula «suïcidi». D'aquests, només tres ho aborden en profunditat i els tres han estat actualitzats recentment, per la qual cosa han integrat les recomanacions de l'OMS sobre com informar del suïcidi. Segurament el més complet en abordar aquest tema és *The Editors' Code of Practice* (IPSO, 2025a) i el seu *The Editors' Codebook* (IPSO, 2025b), que podrien servir com a model a seguir.

Per tant, encara que hi ha guies i recomanacions clares, fins i tot models que seguir, encara queda molta feina per fer en la revisió i actualització de bona part dels codis ètics i deontològics en el seu abordatge del suïcidi. En el cas de les xarxes socials el panorama és més complicat perquè hi ha pocs referents i és un àmbit amb un impacte gran que ha d'abordar-se amb urgència.

Després de totes les lectures i consultes realitzades, sembla pertinent tancar aquest informe fent èmfasi en la importància de la col·laboració entre professionals de la salut mental, periodistes i experts en prevenció del suïcidi per millorar la manera com informem i com se'ns informa sobre aquest tema tan complex i sensible. La responsabilitat en

la prevenció del suïcidi és compartida i requereix un enfocament integral i multifacètic.

Cal remarcar que, per aconseguir una cobertura ètica i responsable del suïcidi, el paper dels periodistes continua essent fonamental. Els mitjans de comunicació tenen la capacitat d'influir en la percepció pública, contribuint a diluir mites i a divulgar informació responsable sobre un tema tan complex. Però, sobretot, els periodistes poden contribuir de manera significativa a la prevenció del suïcidi, promovent la cerca d'ajuda i la desestigmatització. És important potenciar la seva formació especialitzada. L'objectiu ha de ser salvar vides i això no s'aconseguirà difonent alarmes, sinó esperança que la prevenció és possible.

Referències

- Alianza Española contra la Depresión (2022) *EAAD-Best Guía para periodistas. Cobertura mediática del suicidio*. <https://www.cop.es/uploads/PDF/GUIA-PERIODISTAS-COBERTURA-SUICIDIO.pdf>
- AFSP (2023). Safe reporting guidelines for media. American Foundation for Suicide Prevention. <https://afsp.org/safereporting/>
- AFSP (s.f.) Pautas para reportar sobre el suicidio. American Foundation for Suicide Prevention https://www.datocms-assets.com/12810/1700595157-14576_afsp_safe_reporting_tips_flyer_2023_update_spanish_ml.pdf
- Colegio de Periodistas de Cataluña (2026) *Codi deontològic: declaració de principis de la professió periodística a Catalunya*. Col·legi de Periodistes de Catalunya. <https://www.periodistes.cat/codi-deontologic>
- Consell de la Informació de Catalunya (2022a, 18 de novembre) *El periodisme ha de parlar del suïcid però no de suïcidis*. Consell de la Informació de Catalunya. <https://cic.periodistes.cat/2022/11/18/el-periodisme-ha-de-parlar-del-suicidi-pero-no-de-suicidis/>
- Consell de la Informació de Catalunya (2022b, 18 de novembre) *Cicle Els reptes ètics del periodisme: "Periodisme en defensa de la dignitat de les persones"*. Canal de YouTube de Consell de la Informació de Catalunya. <https://www.youtube.com/watch?v=IZI5yGALtbU>
- Durán-Mañes, A., Paniagua-Rojano, F.J., y Fernández-Beltrán, F. (2023). Analysis of media and audiences in social media facing information about suicide. [Análisis de medios y audiencias en redes sociales ante informaciones sobre suicidio]. *Comunicar*, 77, Pp. 119-129. <https://doi.org/10.3916/C77-2023-10>
- Everymind (2024) *Mindframe*. <https://mindframe.org.au/>
- Everymind (2023) *Our words matter. Guidelines for language use*. https://mindframemedia.imgix.net/assets/src/uploads/Our_words_matter_Guidelines_for_language_use.pdf
- Everymind (2022). *Images matter: Mindframe guidelines for image use*. https://mindframemedia.imgix.net/assets/src/uploads/Images_matter_Mindframe_guidelines_for_image_use_Final.pdf
- Fink, D.S., Santaella-Tenorio, J., y Keyes, K. M. (2018) Increase in suicides the months after the death of Robin Williams in the US. *PLoS ONE* 13 (2). <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0191405#:~:text=There%20was%20an%20excess%20of,period%20based%20on%20forecasted%20models>
- FSME (2023) *Observatorio del Suicidio en España 2022 (datos definitivos diciembre 2023)*. Fundación Española para la Prevención del Suicidio-FSME. <https://www.fsme.es/observatorio-del-suicidio-2022-definitivo/>
- FSME (s.f.) *Guía breve de Recomendaciones de Información sobre Suicidio para Medios de Comunicación*. Fundación Española para la Prevención del Suicidio-FSME. <https://www.fsme.es/guia-mmcc-1/>
- Goethe, J. W. von (2008) *Los padecimientos del joven Werther*. Akal.
- Hill, N. T.M., Lamblin, M., La Sala, L., Thorn, P., Teh, Z., & Robinson, J. (2020) *A guide for communities. Using social media following the suicide of a young person and to help prevent suicide clusters*. Orygen. 2020.
- IASP (2022) *International Association for Suicide Prevention (IASP)*. <https://www.iasp.info/#>
- IDESCAT (2023, 19 de diciembre) *Suicidis. Per sexe. Províncies*. <https://www.idescat.cat/indicadors/?id=aec&n=15594>
- IPSO (2025a) *The Editors' Code of Practice*. The Independent Press Standards Organisation-IPSO. <https://editorscode.org.uk/the-code/>
- IPSO (2025b) *Reporting suicide. The Editor's Codebook*. The Independent Press Standards Organisation-IPSO, Pp. 70-75. <https://editorscode.org.uk/the-code/>
- IPSO (2024a) *Deaths and inquests guidance*. The Independent Press Standards Organisation-IPSO. <https://www.ipso.co.uk/resources/deaths-and-inquests-guidance/>
- IPSO (2024b) *Reporting on Suicide*. The Independent Press Standards Organisation-IPSO. <https://www.ipso.co.uk/resources/reporting-suicide-guidance/>
- Mindframe (2025a) *Data and statistics*. Mindframe. <https://mindframe.org.au/suicide/data-statistics>
- Mindframe (2025b) *Communicating about suicide*. Mindframe. <https://mindframe.org.au/suicide/communicating-about-suicide>
- Mindframe (2025c) *Evidence and research*. Mindframe. <https://mindframe.org.au/about/evidence-research>
- Mindframe (2025d) *Guidance for social media*. Mindframe. https://mindframe.org.au/suicide/communicating-about-suicide/guidance_for_social_media
- Mindframe (s.f.) *Social Media: Quick reference guide for communicating safely about suicide*. Mindframe. https://mindframe.org.au/suicide/communicating-about-suicide/guidance_for_social_media
- Niederkrotenthaler, T., Braun, M., Pirkis, J., Till, B., Stack, S., Sinyor, M., Tran, U.S., Voracek, M., Cheng, Q., Arendt, F., Scherr, S., Yip, P.S.F. y Spittal, M.J. (2020). Association between suicide reporting in the media and suicide: systematic review and meta-analysis. *BMJ*. 2020 Mar 18; 368:m575. doi: 10.1136/bmj.m575. <https://www.bmj.com/content/bmj/368/bmj.m575.full.pdf>
- Obertament (s.f.a) *Guia d'estil per a Mitjans de comunicació: Recomanacions per a la creació de contingut ÈTIC I RESPONSABLE sobre SALUT MENTAL*. Obertament. https://www.obertament.org/wp-content/uploads/2024/03/Obertament_GuiaMitjans2024.pdf
- Obertament (s.f.b) *Mitjans de comunicació*. Obertament. <https://www.obertament.org/mitjans-de-comunicacio>
- OMS (2025) *Strengthening suicide prevention in the Region: WHO launches media monitoring tool*. Organización Mundial de la Salud. <https://www.emro.who.int/mnh/news/driving-responsible-reporting-strengthening-suicide-prevention-in-the-eastern-mediterranean-region-with-comprehensive-media-monitoring.html>
- OMS (2024, 29 de agosto) *Suicidio*. Organización Mundial de la Salud. <https://www.who.int/es/news-room/fact-sheets/detail/suicide>
- OMS (2023) *Quick reference guide: responsible reporting on suicide*. Organización Mundial de la Salud. https://www.who.int/images/default-source/departments/mental-health-2/suicide/responsible-reporting-on-suicide.jpeg?sfvrsn=3a9fa398_4
- OMS (2019) *PREVENCIÓN DEL SUICIDIO: Un recurso para cineastas y otras personas que trabajan en el teatro, el cine y la televisión [Preventing suicide: a resource for filmmakers and others working on stage and screen]*. Organización Mundial de la Salud. <https://www.who.int/es/publications/i/item/preventing-suicide-a-resource-for-filmmakers-and-others-working-on-stage-and-screen>

- OMS (s.f.) *Interact with media for responsible reporting of suicide*. Organización Mundial de la Salud. <https://www.who.int/initiatives/live-life-initiative-for-suicide-prevention/interact-with-media-for-responsible-reporting-of-suicide>
- Organización Panamericana de la Salud-OPS (2023). *Prevención del suicidio: un recurso para profesionales de los medios de comunicación*. Actualización del 2023. <https://doi.org/10.37774/9789275327791>
- Organización Panamericana de la Salud (2021) *Vivir la vida. Guía de aplicación para la prevención del suicidio en los países*. <https://iris.paho.org/handle/10665.2/54718>
- Phillips, D. P. (1974). The influence of suggestion on suicide: Substantive and theoretical implications of the Werther effect. *American sociological review*, 39 (3), 340-354. <https://doi.org/10.2307/2094294>
- Pla Director de Salut Mental i Addiccions (2021) *Pla de prevenció del suïcidi de Catalunya 2021-2025*. Direcció General de Planificació en Salut. <https://scientiasalut.gencat.cat/handle/11351/6319>
- PRESSCOUNCILS.EU (2025) *Ethical Codes Database*. PRESSCOUNCILS.EU <https://www.presscouncils.eu/ethical-codes-database/codes/>
- RedAIPIS-FAeDS (2024) *GUÍAS DE AYUDA*. RED AIPIS. <https://www.redaipis.org/guias-de-ayuda>
- Reporting on suicide (2024) *Best Practices and Recommendations for Reporting on Suicide*. <https://reportingonsuicide.org/wp-content/uploads/2024/04/ROS-One-Pager-updated-2024.pdf>
- Rogero Arrufat, Ariadna (2024, 9 de Septiembre) *El suïcidi als mitjans*. Càpsula formativa per a professionals de la comunicació. 2024. Obertament. Formació impartida en el Colegio de Periodistas de Cataluña.
- Samaritans (2024) *Samaritans' media guidelines*. Samaritans. <https://www.samaritans.org/about-samaritans/media-guidelines/>
- Samaritans (2020) *10 top tips for reporting suicide*. Samaritans. https://media.samaritans.org/documents/10_top_tips_for_reporting_suicide_poster_FINAL.pdf
- SAVE (2024) *Recommendations For Reporting on Mass Shootings*. Suicide Awareness Voices of Education/save.org y www.reportingonmassshootings.org <https://www.save.org/wp-content/uploads/2024/05/V10-Final-Recs-for-Mass-Shootings.pdf>
- Till, B., Arendt, F., Scherr, S., &Niederkrotenthaler, T. (2018). Effect of educative suicide prevention news articles featuring experts with vs without personal experience of suicidal ideation: a randomized controlled trial of the Papageno effect. *The Journal of clinical psychiatry*, 80(1), 17m11975. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/30549483/>
- Thoma, Brian C., Salk, Rachel H., Choukas-Bradley, Sophia, Goldstein, Tina R., Levine, Michele D., y Marshal, Michael P.(2019, noviembre) *Suicidality Disparities Between Transgender and Cisgender Adolescents*. *Pediatrics*, 144 (5): e20191183. 10.1542/peds.2019-1183